

การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

พรรณี ต่อศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กรกฎาคม 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ พรรณี ต่อศักดิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) พันตำรวจเอก ดร. ปกรณ์ มณีปกรณ์)

..... กรรมการ
(พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระ กุลสวัสดิ์)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่..... 31..... เดือน..... กรกฎาคม..... พ.ศ. 2561.....

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก พันตำรวจโท ดร. ไหวพจน์ กุลาชัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ พันตำรวจโท ดร. ไหวพจน์ กุลาชัย อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงาน ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ขอขอบคุณนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชาและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณแม่รัชনী คุณจิตติวัสส์ และพี่ ๆ ทุกคนที่ให้อำนาจใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา อีกทั้งเนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนหนึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอขอบพระคุณ ณ ที่นี้เช่นกัน

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่ บพกาณี บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนถึงทุกวันนี้

พรรณี ต่อศักดิ์

58920170: สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการดื่ม/ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์/ นิสิต/ ชลบุรี

พรรพี ต่อศักดิ์: การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรี
ในจังหวัดชลบุรี (A STUDY OF DRINKING BEHAVIOR AMONG UNDERGRADUATE
STUDENTS IN CHONBURI) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ไวกจน์ กุลาชัย, ร.ค., 110
หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ
นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีและศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาจาก 3
มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก และ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็น
แบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 8 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
แบบขั้นตอน (Stepwise regression analysis) จากการศึกษา พบว่า สัมพันธภาพที่ไม่ดีในครอบครัว
และสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีใน
จังหวัดชลบุรี ส่วนตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด

58920170: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.Pol.Sc.

KEYWORD: DRINKING BEHAVIOR/ ALCOHOLIC BEVERAGES/ UNDERGRADUATE STUDENTS/ CHONBURI

PORNRAPEE TORSAK: A STUDY OF DRINKING BEHAVIOR AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS IN CHONBURI. ADVISORY COMMITTEE: WAIPHOT KULACHAI, Ph.D, 110 P., 2017.

The objectives of this research were to study drinking behavior of undergraduate students in Chonburi, and to examine factors affecting drinking behavior of the students. The respondents were 397 undergraduate students studying at Burapha University, Rajamangala University of Technology Tawan-ok, and Kasetsart University Sriracha Campus. The authors employed questionnaire as a research tool to collect the primary data which were analyzed using stepwise regression analysis. The findings indicated that poor family relationship and media influence had positive effect on drinking behavior of undergraduate students. However, friend influence, accessibility to alcohol shop, attitude toward drinking, and stress had no impact on drinking behavior of undergraduate students. Findings and implication then were discussed.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิด.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์.....	6
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงดู.....	21
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory).....	22
ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social bond theory).....	24
ทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Control theory).....	26
ทฤษฎีการเลียนแบบ (Imitation theory).....	28
ทฤษฎีการควบคุมตนเองในระดับต่ำ (Low self control theory).....	30
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Psychoanalytic theory of Freud).....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 ระเบียบการวิจัย.....	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	50
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	50
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิจัย.....	55
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากร.....	56
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์คุณลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา.....	66
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test).....	76
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	77
ส่วนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	80
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
สรุปผล.....	83
อภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก.....	102
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาณของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดที่มีผลต่อสมอง.....	11
2	ผลของความน่าจะเป็นของการเกิดอุบัติเหตุทางจราจรกับระดับแอลกอฮอล์ใน กระแสเลือด.....	14
3	จำนวนประชากรทั้ง 3 มหาวิทยาลัย.....	48
4	กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน.....	49
5	เกณฑ์การอธิบายระดับความคิดเห็นของตัวแปรต่าง ๆ.....	51
6	ค่าครอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha) ของตัวแปรต่าง ๆ.....	52
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	56
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	57
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา.....	57
10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ.....	58
11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	59
12	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายรับต่อเดือน.....	60
13	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย.....	60
14	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของบิดามารดา.....	61
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด....	61
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	62
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	62
18	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย มากที่สุด.....	63
19	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์.....	63
20	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	64
21	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาการที่เคยเกิดขึ้นบ่อยที่สุดจากการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	65
22	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาสุขภาพ.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์..... 66
24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษา..... 67
25	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ จำแนกเป็นรายชื่อ..... 68
26	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว จำแนกเป็น รายชื่อ..... 69
27	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิทธิพลจากเพื่อน จำแนกเป็นรายชื่อ... 70
28	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสื่อโฆษณา จำแนกเป็นรายชื่อ..... 71
29	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรการเข้าถึงแหล่งขาย จำแนกเป็นรายชื่อ 73
30	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ จำแนกเป็นรายชื่อ..... 74
31	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภาวะความเครียด จำแนกเป็นรายชื่อ... 75
32	สถิติค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว..... 76
33	ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว..... 77
34	ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร..... 78
35	ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน..... 79
36	ผลการทดสอบสมมติฐาน..... 81

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิด.....	4

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยในปัจจุบัน คนไทยมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงผู้ใหญ่เท่านั้นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ยังมีวัยรุ่นและเยาวชนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวนมากเช่นกัน เนื่องจากสังคมไทยมีค่านิยมที่เชื่อว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือญาติผู้ใหญ่ ก็ล้วนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันทั้งนั้น และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถพบเห็นได้ทั่วไปตามงานเทศกาล งานประเพณีต่าง ๆ อีกทั้งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายในประเทศไทย ยิ่งไปกว่านั้น วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองสิ่งใหม่ ๆ จึงเป็นเรื่องง่ายมากที่วัยรุ่นและเยาวชนจะเริ่มหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุยังน้อย (อัมมันดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์, 2560)

จากรายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยประจำปี พ.ศ. 2558 พบว่า วัยรุ่นไทยเริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่อายุเฉลี่ย 20.8 ปี โดยเพศชายจะเริ่มดื่มเร็วกว่าเพศหญิง (19.4 ปี และ 25 ปี ตามลำดับ) สาเหตุในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีสาเหตุ 3 ข้อ คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคม/สังสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 41.9 ดื่มเพราะเลียนแบบเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และดื่มเพื่ออยากลอง คิดเป็นร้อยละ 24.4 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมมากที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาคือ สุราแดง สุราขาว สุราผสม น้ำผลไม้/เหล้าปั่น คิดเป็นร้อยละ 42.1 , 39.3 และ 7.3 ตามลำดับ (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2559)

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นและเยาวชนไทยเกิดจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ 1. สัมพันธภาพที่ไม่ดีในครอบครัว โดยครอบครัวที่มีสมาชิกที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เด็กเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุยังน้อยได้ เพราะการที่เด็กเติบโตมาในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ อีกทั้งการทะเลาะวิวาทและใช้ความรุนแรงระหว่างสมาชิกในครอบครัว จะส่งผลให้เด็กมีอาการเก็บกด ไม่ได้รับความรักความเอาใจใส่จากบิดามารดาเท่าที่ควร จะส่งผลให้เด็กหาทางออกของตัวเอง คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสร้างความสุขและทดแทนความรู้สึกที่เสียไปได้ 2. อิทธิพลจากเพื่อน เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นจะเป็นวัยที่ติดเพื่อนมากที่สุด เพื่อนรู้ใจตัวเองมากที่สุด และต้องการเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มเพื่อน อีกทั้งกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบันจะมีความเชื่อที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อน จะหมายถึงการรักพวกพ้อง ถ้าหากใครที่ไม่ดื่ม

เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ก็จะเป็นที่แปลกแยกในหมู่เพื่อน ดังนั้นเพื่อนจึงมีอิทธิพลมากในหมู่วัยรุ่น

3. สื่อโฆษณา ปัจจุบันสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อคนไทยมาก โดยโฆษณาจะแฝงมาในรูปแบบของภาพยนตร์ ละคร รายการโฆษณา อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ซึ่งเป็นสื่อที่วัยรุ่นและเยาวชนไทยสามารถเข้าถึงได้ง่าย อีกทั้งเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มีการแข่งขันสูงมาก ผู้ประกอบจึงต้องหาวิธีที่ทำให้โฆษณาน่าสนใจและน่าดึงดูด ดังนั้นการที่วัยรุ่นและเยาวชนเห็น โฆษณาเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ทุกวันจนเคยชิน จะส่งผลให้วัยรุ่นและเยาวชนอยากลองที่จะดื่มน้ำบ้าง

4. การเข้าถึงแหล่งขาย ปัจจุบันสังคมไทยมีจำนวนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก จึงเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นและเยาวชนดื่มน้ำแอลกอฮอล์ เพราะเป็นบริเวณที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและหาซื้อได้สะดวก อีกทั้งบางร้านจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ 24 ชั่วโมง และจำหน่ายให้เด็กที่อายุต่ำกว่า 20 ปีโดยไม่เกรงกลัวกฎหมายบ้านเมือง

5. ค่านิยมของการดื่มน้ำแอลกอฮอล์ การดื่มน้ำแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติสำหรับสังคมไทย เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ถูกจัดให้มีสถานภาพเทียบเท่ากับน้ำธรรมดา รวมทั้งได้มีการนำเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มาใช้ตามโอกาสต่าง ๆ เช่น งานเทศกาล งานประเพณี งานสังสรรค์ต่าง ๆ และการดื่มน้ำแอลกอฮอล์เป็นสัญลักษณ์ของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิงด้วย

6. ภาวะความเครียด สังคมไทยในปัจจุบันมีการแข่งขันสูงมาก ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การหาสมัครงาน หรือการเรียน ดังนั้นคนไทยจึงมีความเครียดที่สูงมากเช่นกัน เพราะต้องแข่งขันกับคนอื่นตลอดเวลา นอกจากต้องเครียดกับการแข่งขันที่สูงแล้ว ต้องเครียดกับปัญหาชีวิตอีกด้วย ดังนั้นความเครียดจากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ส่งผลให้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่น เยาวชน ผู้ใหญ่ หาทางออกให้กับตนเอง ก็คือการดื่มน้ำแอลกอฮอล์ เพราะการดื่มน้ำแอลกอฮอล์ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายได้ แต่ถ้าดื่มน้ำมากเกินไปก็จะเกิดผลเสียต่อร่างกายอีกเช่นกัน (สถาบันวิจัยประชากร, 2552; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

การดื่มน้ำแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากเกินไป ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ดื่มได้ โดยจะเกิดพิษต่อระบบต่าง ๆ ในร่างกาย เช่น พิษต่อสมองและระบบประสาท พิษต่อระบบทางเดินอาหาร พิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด พิษต่อระบบเผาผลาญและอวัยวะในร่างกาย และพิษต่อทารกในครรภ์ การที่ดื่มน้ำแอลกอฮอล์มากเกินไป จนตับไม่สามารถเผาผลาญได้หมด จะก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น โรคจิตจากสุรา โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคกระเพาะอาหาร โรคตับแข็ง โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง โรคเกาต์ โรคกระเพาะในช่องปาก เป็นต้น และถ้าหากหญิงที่ตั้งครรภ์ดื่มน้ำแอลกอฮอล์ส่งผลเสียมาก ๆ แก่ลูกในครรภ์ โดยพิษของแอลกอฮอล์จะไปทำลายระบบประสาทส่วนกลางและเซลล์ต่าง ๆ ในร่างกาย ทำให้ทารกที่เกิดมาไม่สมบูรณ์ มีความผิดปกติด้านร่างกาย การได้ยินและการมองเห็น เป็นต้น อีกทั้ง

ยังเกิดผลกระทบต่อด้านสุขภาพจิต ที่ทำให้ผู้ดื่มเกิดโรคจิตเภท โรคซึมเศร้า โรคสมองเสื่อม ฯลฯ เพราะแอลกอฮอล์ไปลดระดับสารเซโรโทนินในร่างกาย ทำให้ผู้ดื่มไม่มีความสุข มีแต่พลังด้านลบ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เกิดการทะเลาะวิวาท หรือการก่ออาชญากรรมได้ เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์จะไปกดประสาทส่วนกลาง และส่งผลต่อการตัดสินใจด้วย (สถาบันวิจัยรณรงค์, 2552; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

นิสิต นักศึกษาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศไทยในอนาคต อาจจะประสบกับปัญหาที่ต้องการความช่วยเหลือให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของตน ตามหลักแล้ววัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง อยากทำสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงอย่างหนึ่งต่อปัญหาด้านจิตใจ และสามารถส่งผลต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ได้ ปัจจุบันเป้าหมายทางการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มักจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นในรั้วมหาวิทยาลัย ดังนั้นสถานที่ตั้งของร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงส่วนใหญ่จะอยู่รอบบริเวณรอบ ๆ สถานศึกษา ซึ่งมีสารพัดวิธีที่จะดึงดูดให้นิสิต นักศึกษามาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งนิสิต นักศึกษาในปัจจุบันชอบที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ดังนั้นถ้าหากเพื่อนชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็จะเป็นเรื่องยากที่จะปฏิเสธ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะส่งผลโดยตรงต่อการเรียนของนิสิต นักศึกษา คือ เกิดอาการเมาค้าง นอนตื่นสาย เรียนไม่ทันเพื่อน เสียเวลาในการเรียน ทำให้การเรียนตกต่ำ เป็นต้น (อัญชลี เหมชะญาติ และศิริวรรณ ขอดนิล, 2555)

จากปัญหาดังกล่าวนี้นำไปสู่การค้นคว้าถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต และอะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลนำไปใช้ในการแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีต่อไป

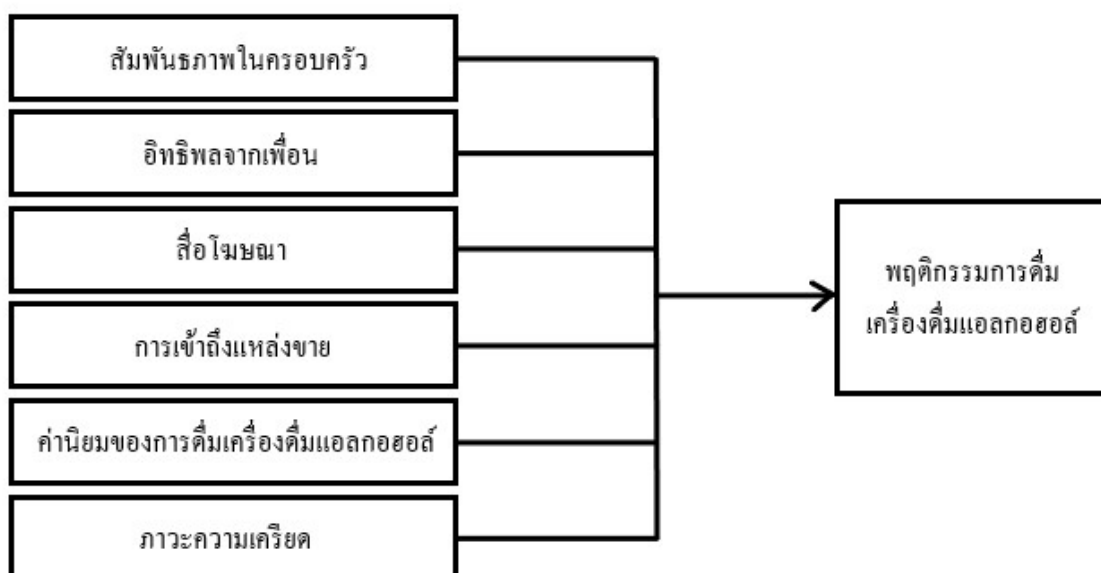
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง
2. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
3. ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
4. ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
5. ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
6. ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
7. ปัจจัยด้านภาวะความเครียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มหาวิทยาลัยสามารถนำผลการวิจัยชิ้นนี้ไปต่อยอดเพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตได้
2. มหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการหาแนวทางในการรณรงค์ป้องกัน ลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และส่งเสริมสุขภาพแก่นิสิต
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นและเยาวชนได้ อีกทั้งสามารถนำงานวิจัยชิ้นนี้ไปพัฒนาและต่อยอดเพื่อหาสาเหตุและการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นและเยาวชนได้อย่างถูกต้อง

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านระยะเวลา
การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2560 – 31 ตุลาคม 2560
2. ขอบเขตด้านพื้นที่
การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจะศึกษาในมหาวิทยาลัยในจังหวัดชลบุรี 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา
ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีตัวแปรต้น จำนวน 6 ตัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด ตัวแปรตาม จำนวน 1 ตัว คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
4. ขอบเขตด้านประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ รวมทั้งหมดจำนวน 47,988 คน

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ความถี่และปริมาณการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะเวลา 1 ปี ความรู้สึกผิด/เสียในภายหลังการดื่ม การจดจำเหตุการณ์ต่าง ๆ การได้รับบาดเจ็บจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกครอบครัว ความผูกพันต่อครอบครัว ความใกล้ชิดของครอบครัว ยอมรับฟังความคิดเห็นของบิดามารดา

อิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง การที่ต้องการเป็นที่ยอมรับหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน และยึดถือในแนวทางของกลุ่มเพื่อน หรือจูงใจเพื่อดื่มแอลกอฮอล์

สื่อโฆษณา หมายถึง การได้เห็น ได้ฟัง ได้ดู โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ แล้วเกิดการปฏิบัติในการที่จะซื้อผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้น หรือเกิดการดึงดูดโน้มน้าวใจจดจำให้ใช้ผลิตภัณฑ์เมื่อมีโอกาสดังนั้น เช่น โทรทัศน์ แผ่นป้ายโฆษณา โทรศัพทมือถือ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต นิตยสาร ฯลฯ เป็นต้น

การเข้าถึงแหล่งขาย หมายถึง สถานที่ที่ผู้บริโภคสามารถแสวงหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากแหล่งที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง วิธีหรือแบบอย่างของความประพฤติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้บริโภคมีความพอใจที่จะยึดเอาเป็นแนวทางปฏิบัติ

ภาวะความเครียด หมายถึง ความเครียดจากภาวะต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างหนักและส่งผลให้เกิดภาวะเสพติดแอลกอฮอล์ได้ในอนาคต

มหาวิทยาลัยรัฐ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับงบประมาณอุดหนุนส่วนใหญ่จากรัฐ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยรัฐ 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา บทความ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
2. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงดู
4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)
5. ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social bond theory)
6. ทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Control theory)
7. ทฤษฎีการเลียนแบบ (Imitation theory)
8. ทฤษฎีการควบคุมตนเองในระดับต่ำ (Low self control theory)
9. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Psychoanalytic theory of Freud)
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นเครื่องดื่มที่มีส่วนประกอบของเอทิลแอลกอฮอล์ ไม่เกินร้อยละ 60 ซึ่งแอลกอฮอล์นั้นได้มาจากกระบวนการหมักน้ำตาลกับยีสต์เข้าด้วยกัน โดยวัตถุดิบเป็นแหล่งของน้ำตาล เช่น ข้าวโพด ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง หรือผักผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งกระบวนการนี้เรียกว่า การหมักสุรา (Alcoholic fermentation) หลังจากที่กระบวนการหมักหยุดลง จึงสามารถนำแอลกอฮอล์มาทำให้เข้มข้นขึ้น โดยการนำไปต้มกลั่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเป็นเครื่องดื่มที่เกือบทุกประเทศสามารถจำหน่ายได้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ต้องมีการกำหนดอายุขั้นต่ำที่สามารถบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในปริมาณมากจะทำให้เกิดอาการมึนเมาได้ ถ้าหากดื่มอย่างรวดเร็วในปริมาณมาก ๆ แอลกอฮอล์จะไปกดทางเดินหายใจ อาจทำให้เกิดอาการโคม่าและเสียชีวิตได้ (กรมสุขภาพจิต, 2548; บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ, 2549)

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ เป็นการบ่งชี้ถึงขนาดของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ที่ผสมใน เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดนั้น ๆ โดยความเข้มข้นของแอลกอฮอล์แสดงได้ใน 3 ลักษณะ คือ แสดง เป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก แสดงเป็นเปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร และแสดงเป็นปริมาตร โดยมียาละเอียด ดังนี้ 1. แสดงเป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก หมายถึง จำนวนกรัมของแอลกอฮอล์ต่อเครื่องดื่ม 100 มิลลิลิตร ใช้หน่วยว่า “มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์” (mg%) ซึ่งสำหรับประเทศไทยใช้มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ (mg%) เป็นหน่วยวัดความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ 2. แสดงเป็นเปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร หมายถึง จำนวนมิลลิลิตรของแอลกอฮอล์ต่อเครื่องดื่ม 100 มิลลิลิตร ใช้หน่วยว่า “ดีกรี” (%vol) โดยหน่วย วัดความเข้มข้นของแอลกอฮอล์หน่วยนี้ นิยมใช้กันประเทศอเมริกา และ 3. แสดงเป็นปริมาตร (Proof) หมายถึง จำนวน 2 เท่าของเปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร ยกตัวอย่างเช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 70%vol จะ เท่ากับ 140 ปริมาตร (คูชฎี แสงคำ, 2552)

การวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด (Blood Alcohol Concentration : BAC)

การวัดระดับแอลกอฮอล์ในเลือด (Blood Alcohol Concentration : BAC) คือ การ ตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์ที่อยู่ในเลือดระหว่างที่ดับกำลังเผาผลาญ ค่าที่ได้จะเป็นเปอร์เซ็นต์ของ แอลกอฮอล์ในเลือด เช่น ถ้าในเลือดมีระดับแอลกอฮอล์เท่ากับ 0.05% จะมีแอลกอฮอล์ 5 มิลลิลิตร ใน 10,000 มิลลิลิตร นอกจากนี้ยังมีสูตรในการคำนวณหาระดับแอลกอฮอล์ในเลือด ดังนี้ (วิวัฒน์ เอกบูรณะวัฒน์, 2560)

สูตร $BAC = (C/BV) - (H \times 0.015)$

เมื่อ C : จำนวน Drinks ที่ดื่มในโอกาสนั้น คูณด้วย 14 (ตามมาตรฐานสากล กำหนดให้ 1 Drinks หมายถึง ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีแอลกอฮอล์ 14 กรัม)

BV : น้ำหนักตัวเป็นกิโลกรัม คูณด้วย 8

H : ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มเป็นชั่วโมง

ตัวอย่างการคำนวณ : สมชายมีน้ำหนักตัว 60 กิโลกรัม ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำนวน 2 Drinks ตั้งแต่เวลา 18.00 – 20.00 น. อยากทราบว่าระดับแอลกอฮอล์ในเลือดจะเป็นเท่าใด

เมื่อ C : จำนวน Drinks ที่ดื่มในโอกาสนั้น คูณด้วย 14 = 2×14

BV : น้ำหนักตัวเป็นกิโลกรัม คูณด้วย 8 = 60×8

H : ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มเป็นชั่วโมง = 2

ดังนั้น $BAC = (2 \times 14) / (60 \times 8) - (2 \times 0.015) = 0.028$

แสดงว่า สมชายจะมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือด 0.028%g หรือ 28%mg

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ร่างกายดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่กระแสเลือด ซึ่งปัจจัยแต่ละตัวจะแสดงออกมาได้มีประสิทธิภาพมากหรือน้อยนั้น จะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ระบบการเผาผลาญ ระบบการดูดซึม และสรีระทางร่างกายที่แตกต่างกันไปของแต่ละคน ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ 1. ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่ม (Strength of the beverage) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นสูง จะถูกดูดซึมได้เร็วกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นน้อย แต่จะเกิดผลเสียต่อกระเพาะอาหาร ทำให้กระเพาะอาหารเกิดการระคายเคือง หดเกร็งจนทำให้คลื่นไส้อาเจียนเป็นโรคกระเพาะ และมีอาการเมาได้

2. ปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่ม (Number of drinks consumed) โดยปริมาณเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มจะสัมพันธ์กันกับตับ ซึ่งตับทำหน้าที่เผาผลาญแอลกอฮอล์ภายในร่างกาย เวลาเฉลี่ยที่ตับสามารถเผาผลาญแอลกอฮอล์ใน 1 ดื่มมาตรฐาน คือ ประมาณ 1 ชั่วโมง ถ้าหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปจนตับไม่สามารถเผาผลาญได้ทัน จะส่งผลกระทบต่อร่างกายมากมาย และเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดโรคต่าง ๆ ตามมาอีกด้วย 3. ความเร็วในการดื่ม (Speed of consumption) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นไม่ควรดื่มเร็วเกินไป ยิ่งดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวดเร็ว ยิ่งทำให้การดูดซึมรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะ แอลกอฮอล์จะถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเร็วเกินไปและสามารถทำให้เกิดอาการเมาได้เร็ว ดังนั้นควรทานอาหารหรือกับแกล้มสลับกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจะช่วยให้ชะลอการเมาได้ 4. อาหารในกระเพาะอาหาร (Presence of food) แอลกอฮอล์เป็นสารที่เร่งการขับน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร หากแอลกอฮอล์มีความเข้มข้นต่ำจะกระตุ้นน้ำย่อยในกระเพาะอาหาร ซึ่งสามารถทำให้เกิดบาดแผลในกระเพาะและลำไส้ได้ และถ้าแอลกอฮอล์มีความเข้มข้นสูง อาจทำให้เยื่อกระเพาะอาหารอักเสบ มีเลือดออกในกระเพาะอาหาร หรืออาเจียนเป็นสีดำได้ ซึ่งอาหารในกระเพาะอาหารนั้นสามารถช่วยขัดขวางการดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่กระแสเลือดได้ อาหารประเภทที่มีไขมันสูง ช่วยลดอัตราการดูดซึมแอลกอฮอล์ได้ ส่วนอาหารประเภทที่มีคาร์บอนेटปริมาณมาก จะทำให้อัตราการดูดซึมแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นด้วย 5. ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีก๊าซคาร์บอนेट (Type of carbonate alcohol) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีส่วนผสมของก๊าซคาร์บอนेटส่วนผสม จะส่งผลให้กล้ามเนื้อหูรูดบริเวณกระเพาะอาหารและลำไส้เล็กคลายตัว แอลกอฮอล์จะถูกส่งมาที่ลำไส้เล็กได้ง่ายและรวดเร็วมมากขึ้น อาจส่งผลให้แอลกอฮอล์ถูกดูดซึมเข้าสู่กระแสเลือดได้รวดเร็วมมากขึ้น 6. ระบบเคมีในร่างกาย (Body chemistry) ด้วยความแตกต่างของสรีระทางร่างกายของแต่ละคนสามารถทำให้การดูดซึมแอลกอฮอล์ได้ไม่เท่ากัน 7. เพศ (Sex) เพศหญิงจะมีเอนไซม์แอลกอฮอล์ดีไฮโดรจีเนส (Alcohol dehydrogenase) ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ตับผลิตขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการกำจัดแอลกอฮอล์ในกระเพาะอาหาร โดยเพศหญิงจะมีเอนไซม์แอลกอฮอล์ดีไฮโดรจีเนสน้อยกว่าเพศชาย ดังนั้นเพศหญิงจึงดูดซึมแอลกอฮอล์ได้มากกว่าเพศชาย 30%

(คุชฎี แสงคำ, 2552; วิชาการ.คอม, 2553)

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถพิจารณาได้ทั้งทางบวกและทางลบ โดยในทางบวกนั้น ผู้ประกอบการที่ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสร้างรายได้และอาชีพได้มากมาย เพราะเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นที่นิยมทั้งในอดีตและปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นงานเล็ก งานใหญ่ งานมงคล หรืองานอวมงคล อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ดื่มรู้สึกผ่อนคลายความเครียด ได้สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน แต่การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็มีผลกระทบต่อผู้ดื่ม ได้แก่ ผลกระทบด้านร่างกาย ผลกระทบด้านสุขภาพจิต ผลกระทบด้านครอบครัว และผลกระทบด้านสังคม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (สถาบันรัฐบุรุษ, 2552)

1. ผลกระทบด้านร่างกาย

จากข้อมูลของสถาบันรัฐบุรุษ ได้กล่าวถึงโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะเป็นพิษต่อระบบอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายว่าเป็นสาเหตุหลักในการเสียชีวิตของคนไทย อีกทั้งยังเป็นพิษสะสมในระยะสั้นและระยะยาว ถ้าหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเวลานานมาก ๆ จะส่งผลโดยตรงต่อตับ ซึ่งตับทำหน้าที่เพื่อดูดซึมแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกาย อีกทั้งส่งผลให้เกิดพิษต่อระบบอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกาย เช่น พิษต่อสมองและระบบประสาท พิษต่อระบบทางเดินอาหาร พิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด พิษต่อระบบเผาผลาญและอวัยวะภายในร่างกาย และพิษต่อทารกในครรภ์ ซึ่งการที่พิษแอลกอฮอล์ส่งผลต่อระบบอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายนี้ สามารถส่งผลให้เกิดโรคต่าง ๆ ได้อีกด้วย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ (สถาบันรัฐบุรุษ, 2552)

พิษต่อสมองและระบบประสาท เมื่อเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระยะแรก แอลกอฮอล์จะควบคุมการทำงานของสมอง จะกระตุ้นสมองให้รู้สึกดี กระปรี้กระเปร่า ลืมความทุกข์ และรู้สึกผ่อนคลาย แต่เมื่อดื่มมากขึ้น ๆ จะเกิดผลโดยตรงต่อสมอง มีอาการประสาทหลอน หวาดระแวงทุกอย่าง สับสน วิดกกังวล และตื่นกลัว ในส่วนของระบบประสาท อาจทำให้ประสาทอักเสบ มีอาการชาตามมือและเท้า อีกทั้งเสียการทรงตัว ถ้าหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเรื้อรัง อาจทำให้ความจำเสื่อม ขนาดของสมองเล็กลง มีการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพ เริ่มมีอาการหวาดระแวงว่ามีคนจะมาทำร้ายร่างกาย เกิดความบกพร่องในด้านความคิด การวางแผน และการจัดระบบ อีกทั้งก่อให้เกิดโรคประสาทเสื่อมจากสุรา โรคจิตจากสุรา โรคความจำเสื่อม โรคนอนไม่หลับ โรคจิตหลอน โรคบุคลิกภาพแปรปรวนแบบหวาดระแวงเพราะพิษสุรา โรคสมองพิการ โรคซึมเศร้า โรคลมชัก กล้ามเนื้อส่วนปลายแขน ขา อ่อนแรง โรคคั่งเพ้อ ฯลฯ (สถาบันรัฐบุรุษ, 2552; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554) ซึ่งปริมาณของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดจะมีผลต่อสมอง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ปริมาณของแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด	ผลต่อสมอง
30 mg%	ขาดสติ ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้
50 mg%	สูญเสียการควบคุมการเคลื่อนไหว
100 mg%	เดินไม่ตรงทาง เริ่มมีอาการเมา
200 mg%	สับสน กระวนกระวาย
300 mg%	มีอาการเซื่องซึมอย่างเห็นได้ชัด
400 mg%	อาจสลบและตายได้ เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์กดศูนย์ควบคุมการหายใจ

ที่มา: สถาบันรัฐบุรุษ (2552)

พิษต่อระบบทางเดินอาหาร สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ พิษต่อกระเพาะอาหารและลำไส้เล็กตอนต้น และพิษต่อระบบการย่อยและการดูดซึม เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก ๆ และดื่มในขณะที่ท้องว่าง อาจทำให้เกิดแผลในกระเพาะและลำไส้เล็ก มีอาการปวดท้องหรืออาเจียนเป็นเลือดได้ เพราะพิษของแอลกอฮอล์สามารถทำลายเยื่อบุกระเพาะอาหาร และมีผลกระตุ้นน้ำย่อยและฮอร์โมนแกสตริน ส่วนพิษต่อระบบการย่อยและการดูดซึม เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก ๆ แอลกอฮอล์จะกระตุ้นให้ตับอ่อนหลั่งน้ำย่อยออกมามากเกินความจำเป็น ทำให้ตับอ่อนอักเสบ ปวดท้องรุนแรง มีไข้สูง เป็นอันตรายถึงชีวิต และเมื่อแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกาย จะถูกดูดซึมเข้าสู่ลำไส้เป็นอันดับแรก จากนั้นจึงเข้าสู่ตับเพื่อดูดซึมแอลกอฮอล์ หากมีแอลกอฮอล์ในร่างกายมากเกินไป จะทำให้ตับบวม มีไขมันแทรกตามเซลล์ของตับ ซึ่งก่อให้เกิดโรคตับแข็ง และพัฒนาไปสู่โรคมะเร็งตับได้ อีกทั้งแอลกอฮอล์สามารถทำให้ระบบการย่อยและการดูดซึมไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ท้องอืด อาหารไม่ย่อย เกิดการตีบตันของท่อน้ำดี ตับและตับอ่อน ส่งผลให้เซลล์สมองเสื่อม ประสาทตาเสีย อีกทั้งก่อให้เกิดโรคตับแข็ง โรคตับอักเสบ โรคตับอ่อนอักเสบเฉียบพลัน โรคเบาหวาน ซึ่งเกิดจากตับอ่อนอักเสบ โรคกระเพาะอาหารอักเสบ เกิดแผลในกระเพาะอาหาร โรคมะเร็งหลอดอาหาร โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ โรคมะเร็งกระเพาะอาหาร โรคมะเร็งตับ ฯลฯ (สถาบันรัฐบุรุษ, 2552; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

พิษต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก จะทำให้การเต้นและการบีบตัวของหัวใจเต้นเร็วผิดปกติ ขาดวิตามินบีหนึ่ง ซึ่งส่งผลให้กล้ามเนื้อหัวใจ

ทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ โดยปัจจัยเหล่านี้จะทำให้กล้ามเนื้อหัวใจบวม ทำงานไม่ปกติ มีการสะสมของไขมันในหัวใจอีกด้วย แอลกอฮอล์ที่เข้าสู่ร่างกายจะทำให้เส้นเลือดเกิดการขยายตัว ทำให้มีไขมันในเลือดสูงและเส้นเลือดแข็งตัวได้ง่าย หลอดเลือดสมองอุดตัน ซึ่งส่งผลให้เส้นเลือดในสมองแตกได้ง่าย อีกทั้งฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ทำให้เม็ดเลือดแดงเสีย ทำให้มีอาการเลือดจาง การไหลเวียนเลือดช้า ปริมาณออกซิเจนในเลือดต่ำ ขาดสารโพแทสเซียม เม็ดเลือดขาวผลิตน้อยลง ตกเลือดได้ง่ายเพราะเกร็ดเลือดไม่ดี ซึ่งก่อให้เกิดโรคหัวใจวาย โรคความดันสูง เส้นเลือดในสมองแตกได้ อีกทั้งก่อให้เกิดโรคหัวใจทำงานบกพร่อง โรคกล้ามเนื้อหัวใจเสื่อม โรคความดันโลหิตสูง โรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ โรคหัวใจล้มเหลว อาการระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูงเกินไป ฯลฯ (สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, 2555; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

พิษต่อระบบเผาผลาญและอวัยวะภายในร่างกาย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีน้ำตาลในเลือดสูง หรือมีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำได้ถ้าหากไม่ทานอาหาร 3 วัน แอลกอฮอล์มีฤทธิ์สามารถทำลายตับได้ ถ้าหากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากเกินไปที่ตับจะรับไหว จะทำให้เกิดการเผาผลาญไขมันลดลง ส่งผลให้ไขมันประเภท LDL สูงขึ้น โดยไขมันจะไปสะสมอยู่ที่กระแสเลือดและตับ ทำให้เกิดโรคไขมันตับ เมื่อตับอักเสบจะเกิดโรคตับอักเสบ และสามารถพัฒนาไปเป็นโรคตับแข็งได้อีกด้วย อีกทั้งแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ทำให้กรดยูริกสูงขึ้น ส่งผลให้เกิดโรคเกาต์ได้ แอลกอฮอล์สามารถทำให้ระบบการเผาผลาญและอวัยวะภายในร่างกายรวน ทำให้รู้สึกอ่อนเพลีย ไม่มีเรี่ยวแรง มีผลต่อระบบภูมิคุ้มกัน โดยแอลกอฮอล์มีฤทธิ์ทำให้ประสิทธิภาพการฆ่าเชื้อลดลง และทำให้เม็ดเลือดขาวสร้างไขกระดูกได้น้อยลง สำหรับผู้ชาย การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดเรื้อรังทำให้ลูกอั้นทะเฝอได้ สำหรับผู้หญิงจะมีโอกาสเป็นโรคมะเร็งเต้านมได้ถึง 3 เท่า อีกทั้งก่อให้เกิดโรคไขมันตับ โรคตับอักเสบ โรคตับแข็ง โรคเกาต์ อาการเอธานอลเป็นพิษ โรคกระดูกสันหลังพรุน ปัสสาวะมากผิดปกติ โรคผิวหนัง โรคพิษสุราเรื้อรัง โรคมะเร็งในปากและช่องปาก โรคมะเร็งเต้านมในผู้หญิง โรคมะเร็งรังไข่ ฯลฯ (สถาบันธัญญารักษ์, 2552; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

พิษต่อทารกในครรภ์ ผู้หญิงที่ครรภ์ไม่ควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์สามารถก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงในทารกวัยที่เพิ่งเริ่มการเจริญเติบโต ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์สามารถทำลายระบบประสาทส่วนกลาง และเซลล์ต่าง ๆ ถูกทำลายได้ ส่งผลทำให้เกิดโรคทารกพิษสุราในครรภ์ ทำให้ทารกที่เกิดมาเป็นโรคปัญญาอ่อน สมองเล็ก มีความผิดปกติของโครงสร้างสมอง มีการพัฒนาการที่ช้า เติบโตช้า มีความผิดปกติในการได้ยินและการมองเห็น ซึ่งเรียกว่า ฟีตัลแอลกอฮอล์ ซินโดรม (Fetal alcohol syndrome) อีกทั้งยังมีอาการดังนี้ รูปร่างแคระ

แกน นอนหลับยาก ระดับสติปัญญาต่ำ น้ำหนักทารกแรกเกิดน้อยมาก ปากแห้งเพดานโหว่ แขน-ขาเจริญเติบโตผิดปกติ ฯลฯ (สถาบันชัญญารักษ์, 2552; สุริย์ลักษณ์ สุจริตพงศ์, 2560)

2. ผลกระทบด้านสุขภาพจิต

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากยังเป็นปัญหาสำคัญของคนไทย และมีแนวโน้มว่าคนไทยจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้นทุกปี ส่งผลต่อปัญหาด้านสุขภาพจิตเช่นกัน น.ต.นพ. บุญเรือง ไตรเรืองวรวัฒน์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ว่า เมื่อปีพ.ศ. 2558 มีจำนวนผู้ป่วยจิตเวชที่ติดสุราเข้ารับบริการตามโรงพยาบาลต่าง ๆ รวม 168,153 คน โดยกลุ่มโรคจิตเวชที่พบมากที่สุด คือ โรคจิตเภท ความผิดปกติทางจิตจากสุรา อาการซึมเศร้า เป็นต้น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบผิดแผน (Alcohol abuse) เป็นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดผลกระทบทางสังคมต่อผู้ดื่ม สามารถพัฒนาไปเป็นโรคติดสุรา ซึ่งเรียกรวม ๆ ว่า ความผิดปกติจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และโรคจิตเวชที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โรควิตกกังวล โรคซึมเศร้า มีปัญหาการนอนหลับ โรคความจำบกพร่อง และโรคสมองเสื่อม (ไทยรัฐออนไลน์, 2560)

อาการที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะขึ้นอยู่กับปริมาณของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มไป ยิ่งดื่มในปริมาณมากเท่าใด ความรู้สึกหรือจิตสำนึกจะยิ่งออกมาเท่านั้น เช่น ระบายความในใจออกมา ทำลายข้าวของ หรือทะเลาะวิวาท เป็นต้น แอลกอฮอล์มีฤทธิ์สามารถเปลี่ยนระดับสารเคมีในสมองได้ ซึ่งเคมีในสมองทำงานในด้านของระบบความคิด อารมณ์ความรู้สึก เมื่อความสมดุลถูกทำลาย จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการทางสมองทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำเป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดโรคซึมเศร้า เกิดความวิตกกังวลและมีความเครียดเพิ่มขึ้น เพราะแอลกอฮอล์ไปลดระดับสารเซโรโทนินในร่างกายให้ลดลง ซึ่งสารเซโรโทนินเป็นฮอร์โมนเกี่ยวกับความรู้สึก ช่วยให้มีความสุข รู้สึกอึดอึดเต็มไปพลังด้านบวก เป็นต้น (เดอะ เคนิน กรุงเทพฯ, 2560)

3. ผลกระทบด้านครอบครัว

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุด และมีอิทธิพลต่อการดื่มหรือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว ซึ่งครอบครัวจะได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในบ้านมากที่สุด ซึ่งผลกระทบที่ตามมา คือ 1. ค่าใช้จ่ายในครอบครัวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันเข้าสู่ยุคข้าวยากหมากแพง เสาหลักของครอบครัวต้องทำงานตัวเป็นเกลียว หาเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ยิ่งหากมีสมาชิกในครอบครัวเป็นนักดื่ม ก็จะนำเงินที่หามาได้ไปใช้จ่ายกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนหมด หากใช้จ่ายจนหมดไม่มีเงินเก็บ รายได้ไม่สมดุลกับรายจ่าย สามารถส่งผลให้เกิดหนี้สินได้ 2. เกิดการทะเลาะวิวาท หรือถึงขั้นทำร้ายร่างกาย

หรือก่นด่าด้วยถ้อยคำที่หยาบคายรุนแรง การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปสามารถก่อให้เกิดความรุนแรงภายในครอบครัวได้ ทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งส่วนมากจะเป็นฝ่ายสามีที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเมาหัวราน้ำแล้วมาทำร้ายร่างกายภรรยา และผู้ที่ได้รับผลกระทบการทำร้ายร่างกายมากที่สุดก็คือลูก เมื่อเด็กได้เติบโตท่ามกลางความรุนแรงภายในครอบครัว เด็กจะเกิดความเคยชินและเลียนแบบพฤติกรรมกรรมการทำร้ายร่างกายคนในครอบครัวได้ 3. ลูกเสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้า เด็กที่เติบโตท่ามกลางการทะเลาะวิวาทและการทำร้ายร่างกายกันของบิดามารดา จะส่งผลให้เด็กมีความเครียด รู้สึกหวาดกลัว เสียใจ ไม่เชื่อใจบิดามารดา ฯลฯ และบิดามารดาจะไม่สนใจดูแลลูก เพราะบิดามารดาสนใจแต่แค่การทะเลาะวิวาท ละเลยการดูแลลูก ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกได้ (กัลยาณมิตร, 2549; บัณฑิต ศรีไพศาล, 2549)

4. ผลกระทบด้านสังคม

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสังคมมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การเกิดอุบัติเหตุทางจราจร การทะเลาะวิวาท การก่ออาชญากรรม การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การเสพยาเสพติด โดยผลกระทบด้านสังคมที่เป็นปัญหาอันดับ 1 ของประเทศไทย คือ การเมาแล้วขับ ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง ทำให้ผู้ดื่มรับรู้เรื่องต่าง ๆ ได้ช้าลง และส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจ จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการขับขี้นขณะเมาสูงมาก ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้คำนวณความน่าจะเป็นของการเกิดอุบัติเหตุทางจราจรกับระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลของความน่าจะเป็นของการเกิดอุบัติเหตุทางจราจรกับระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด

ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด (mg%)	สมรรถภาพในการขับรถและการตอบสนอง	โอกาสในการเกิดอุบัติเหตุ
20 mg%	มีผลเล็กน้อย	ใกล้เคียงคนปกติ
50 mg%	สมรรถภาพลดลง 8%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุ 2 เท่า
80 mg%	สมรรถภาพลดลง 12%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุ 3 เท่า
100 mg%	สมรรถภาพลดลง 15%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุ 6 เท่า
150 mg%	สมรรถภาพลดลง 33%	โอกาสเกิดอุบัติเหตุ 40 เท่า
200 mg% หรือมากกว่า	สมรรถภาพลดลงอย่างมาก	โอกาสเกิดอุบัติเหตุ 100 เท่า

ที่มา: กระทรวงสาธารณสุข (2550)

การทะเลาะวิวาทก็เป็นผลกระทบอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหาอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย แอลกอฮอล์มีฤทธิ์ต่อสมองส่วนหน้า โดยเป็นส่วนที่ควบคุมสติและการตัดสินใจ ซึ่งจากผลประเมินการรณรงค์งดเหล้าเข้าพรรษาปี 2554 พบว่าประชากร 3 ใน 4 มีการทะเลาะวิวาท ได้เพียง โดยมีสาเหตุมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีการลงไม้ลงมือ ทำร้ายร่างกายกันร้อยละ 40.6 ในกรณีของเพื่อน และร้อยละ 30.7 ในกรณีของครอบครัว (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2556) การก่ออาชญากรรมที่มีผลมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่ยังมีอีกมากมายในสังคมไทย โดยการก่ออาชญากรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ การปล้น การล้วงละเมิดทางเพศ และการค้ายาเสพติด ซึ่งร้อยละ 87.6 เป็นผู้ต้องขังคดีทำร้ายร่างกายที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และร้อยละ 50 เป็นผู้ต้องขังคดีก่ออาชญากรรมที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้อาวุธมีคมและปืนร่วมด้วย มูลนิธิเพื่อนเยาวชน กล่าวว่าวัยรุ่นส่วนมากถูกล้วงละเมิดทางเพศในวันลอยกระทงมากที่สุด ซึ่งปัญหานี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาของเยาวชนในวันลอยกระทงกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยผลสำรวจจากมูลนิธิเพื่อนเยาวชนพบว่า ร้อยละ 40 ของวัยรุ่นไทย มีโอกาสที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด รวมทั้งส่วนใหญ่ร้อยละ 82 นิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และร้อยละ 61 เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการถูกล้วงละเมิดทางเพศในสังคมไทย (ไทยพีบีเอสนิวส์, 2555; อนุรักษ์วิวัฒน์, 2559; สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง กริยาที่แสดงออกมาเมื่อต้องเผชิญกับสิ่งเร้า โดยแสดงออกมาให้ผู้อื่นเห็น เช่น การกระทำ การพูดคุย การยิ้ม การเดิน หรือจะไม่แสดงออกมาให้ผู้อื่นเห็นก็ได้ ซึ่งการที่จะแสดงพฤติกรรมออกมานั้น จะต้องเลือกที่จะแสดงปฏิกริยาออกมาให้เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ โดยพฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็นพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก โดยพฤติกรรมภายใน คือ ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นภายในตัว เช่น ความคิด ความรู้สึก ส่วนพฤติกรรมภายนอก คือ การกระทำที่แสดงออกมาให้เห็น โดยตรงด้วยการกระทำ การพูดจา (ปิยะ ทองบาง, 2550) อีกนัยหนึ่ง การกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์สามารถสังเกตได้จากการกระทำที่ดีหรือไม่ดี สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลมาจากกระบวนการทางจิตวิทยา ได้แก่ การจำ การลืม การเรียนรู้ จิตสำนึก เป็นต้น อย่างไรก็ตามมนุษย์ทุกคนจะมีพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและเหตุจูงใจเป็นของตัวเองตลอดเวลา อีกทั้งสามารถตัดสินใจที่จะกระทำการต่าง ๆ ด้วยตัวของตัวเอง ซึ่งสิ่งที่แสดงออกมานั้นเรียกว่าพฤติกรรมของมนุษย์ (ชิษณุพงศ์ โคตรบัณฑิต, 2556)

องค์ประกอบของพฤติกรรม

Cronbach (1963 อ้างถึงใน บุษกร ชีวะธรรมานนท์, 2552) กล่าวว่า การที่มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมของตนออกมานั้น เป็นผลมาจากการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในตัวมนุษย์ จะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 7 อย่าง ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Goal) ปกติมนุษย์มักจะมีพฤติกรรมที่ตอบสนองในสิ่งที่ตนต้องการเสมอ ถ้าหากมนุษย์มีสิ่งที่ต้องการหลายอย่างพร้อม ๆ กัน มนุษย์จะเลือกตอบสนองในสิ่งที่ต้องการมากที่สุดก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยตอบสนองในสิ่งที่ต้องการในลำดับถัดมา

2. ความพร้อม (Readiness) มนุษย์แต่ละคนมีความสามารถและความพร้อมที่แตกต่างกัน ดังนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะมีพฤติกรรมเหมือนกับของคนอื่น เพราะมนุษย์เกิดมาในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ทุกอย่างในเวลาเดียวกัน

3. สถานการณ์ (Situation) มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นตัวของตัวเองก็ต่อเมื่อมีสถานการณ์หรือโอกาสที่เป็นใจเท่านั้น

4. การแปลความหมาย (Interpretation) ก่อนจะแสดงพฤติกรรมออกไปควรประเมินสถานการณ์และคิดพิจารณาให้ดีเสียก่อน เพื่อให้การแสดงพฤติกรรมมีความเสี่ยงน้อยที่สุด อีกทั้งตอบสนองต่อความต้องการได้มากที่สุดเช่นกัน

5. การตอบสนอง (Respond) หลังจากทำการประเมินสถานการณ์เรียบร้อยแล้ว ก็สามารถแสดงพฤติกรรมออกมาได้เต็มที่มีความเสี่ยงให้น้อยที่สุด และสามารถตอบสนองต่อความต้องการได้มากที่สุด

6. ผลที่ได้รับ (Consequence) ไม่ว่าจะแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบไหน ย่อมมีผลที่ตามมาเสมอ ซึ่งผลที่ตามมาอาจเป็นอย่างคาดคิดหรืออาจผิดคาดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ตัดสินใจแสดงพฤติกรรมออกไปแล้ว จะต้องยอมรับในผลที่ตามมาให้ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to threat) ถ้าหากมนุษย์ได้แสดงพฤติกรรมออกมาแล้วไม่สามารถเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ได้ ก็จะมีรู้สึกผิดหวัง พร้อมทั้งกลับไปประเมินสถานการณ์ใหม่ตั้งแต่แรก เพื่อหาจุดบกพร่องและหาวิธีที่จะตอบสนองต่อความต้องการของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

จากองค์ประกอบของพฤติกรรมข้างต้น สรุปได้ว่า เงื่อนไขที่สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมของมนุษย์ได้นั้น จะประกอบไปด้วย ความมุ่งหมาย ความพร้อม สถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลที่ได้รับ และปฏิกริยาต่อความผิดหวัง ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 ตัวนี้มีความสำคัญต่อพฤติกรรมเป็นอย่างมาก อีกทั้งการแสดงพฤติกรรมที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจนั้น จะมาจาก

ความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกของมนุษย์ และมนุษย์แต่ละคนเกิดมาในสภาพแวดล้อมทางสังคม หรือครอบครัวที่แตกต่างกัน ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์จะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองเท่านั้น

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยในปัจจุบัน ถือว่าเป็นเรื่องปกติของสังคมไทย ไปเสียแล้ว เพราะไม่ใช่เพียงผู้ใหญ่เท่านั้นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ยังมีเด็กวัยรุ่นและเยาวชน อีกมากมายที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยังทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ ชอบทดลอง อยากลองทำในสิ่งที่ตนเองไม่เคยได้ทำมาก่อน อีกทั้งวัยรุ่นยังเป็นวันที่มีการ เปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน เช่น ต้องการความเป็นอิสระ หรือการติดเพื่อน ทำให้เกิดการขัดแย้ง กับผู้ปกครอง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมออกมาไม่เหมาะสม ได้ เช่น พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้มีปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย เช่น การเรียนตกต่ำ เกิดเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้ปกครองหรือเพื่อน มีปัญหาด้าน สุขภาพ การก่ออาชญากรรม การเกิดอุบัติเหตุ เป็นต้น สำนักงานสถิติแห่งชาติ กล่าวว่า ในปัจจุบัน เยาวชนไทยมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้นถึงร้อยละ 47.9 วัยรุ่นไทยโดยเฉลี่ย จะเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตอนอายุ 20 ปี โดยเพศชายจะเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เร็วกว่า เพศหญิง (ร้อยละ 19.4 และร้อยละ 25 ปี ตามลำดับ) ซึ่งปัจจัยหลัก ๆ ที่ส่งผลให้วัยรุ่นหรือเยาวชน ไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น มีรายละเอียดดังนี้ (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2558)

1. สัมพันธภาพในครอบครัว จากผลสำรวจเมื่อปีพ.ศ. 2558 พบว่า ครอบครัวที่มีสมาชิกที่ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่สามารถทำให้เด็กดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เพราะ เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถเลียนแบบพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย อีกทั้งการที่มีสมาชิกในครอบครัวใช้ความรุนแรง ทะเลาะวิวาทกัน ก็ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กเลือกที่จะไปดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้เช่นกัน เพราะ การใช้ความ รุนแรงในครอบครัวนั้น บิดามารดาจะจดจ่ออยู่ที่การทะเลาะด้วยทั้งคำพูดและการทำร้ายร่างกาย ดังนั้นบิดามารดาจะไม่ใส่ใจ และไม่มีเวลาให้กับลูก ลูกจะไม่มีความผูกพันต่อบิดามารดาและเริ่ม ซึมซับพฤติกรรมใช้ความรุนแรงอีกด้วย (แพรณภา ตั้งสกุล, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) จารูวรรณ พลสยม และ คณะ (2551) วีระนุช ก่อแก้ว นิตยา ตากวิริยะนันท์ และศิริพร ชัมภลิจิต (2552) ช่อแก้ว ร่มสุข และ ขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555) รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555) อัญชลี เหมชะญาติ และศรัทธาพร ยอดนิล (2555) จิรัชชา บุญปัญญา และนาถ พันธมณาวิน (2557) ทิพนมพร หอสิริ และ คณะ (2559) และสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นปัจจัยที่ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. อิทธิพลจากเพื่อน เมื่อเข้าสู่ช่วงของวัยรุ่น เด็กจะต้องการเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนเป็นอย่างมาก เพราะในวัยนี้จะคิดว่าเพื่อนเป็นคนที่รู้ใจมากที่สุด หากเด็กไปคบกับเพื่อนที่ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ แล้วเพื่อชักชวนให้ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ ก็มีเกณฑ์ที่จะเริ่มดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ด้วยเช่นกัน การมีเพื่อนสนิทที่ดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากเป็นอันดับต้น ๆ ในการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น กลุ่มวัยรุ่นไทยสมัยนี้มีความเชื่อที่ว่า การดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อนสามารถเพิ่มบรรยากาศสนุกสนานได้ และวัยรุ่นไทยบางคนเชื่อว่า การดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์กับกลุ่มเพื่อน จะหมายถึงการรักพวกพ้อง สร้างความสัมพันธ์อันแนบแน่นในหมู่เพื่อน เป็นหนึ่งเดียวกัน (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร สิทธิสงคราม (2549) ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) ปรียาพร ศุภษร (2550) พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) จารูวรรณ พลสขม และคณะ (2551) รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) ชลธิชา อรุณพงษ์ (2552) คุษฎี แสงคำ (2552) สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ชฎิล สมรภูมิ (2554) ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) ขวลิตร กงเพชร (2555) ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อิฐรัตน์ (2555) รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดา พรรณาธิกุล (2555) อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิ (2557) ชิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559) สุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) และอัมมันดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดัดเครื่องดัด

3. สื่อโฆษณา ปัจจุบันสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก รวมทั้งการแข่งขันของวงการเครื่องดัดแอลกอฮอล์สูงมาก ดังนั้นร้านจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์จะต้องหากกลยุทธ์ที่จะโฆษณาให้น่าสนใจเพื่อดึงลูกค้ามาให้ได้มากที่สุด อิทธิพลของสื่อโฆษณาที่ใ้การควบคุมสามารถชักจูงวัยรุ่นไทยเข้าสู่วงจรนักดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ได้ ทุกวันนี้การโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์สามารถแฝงได้ในรูปแบบของภาพยนตร์ ละคร หรือฉากการโฆษณา บางที่อาจโฆษณาตามอินเทอร์เน็ต หรือนิตยสาร ฯลฯ แต่จะไม่โชว์เครื่องดัดแอลกอฮอล์โดยตรง การโฆษณาจะใช้คำพูดหรือสัญลักษณ์แทนสินค้า เพื่อส่งผลต่อการจดจำง่าย โดยเฉพาะถ้าวัยรุ่นหรือเยาวชนไทยได้เห็นสื่อโฆษณาจนเคยชิน ส่งผลให้วัยรุ่นหรือเยาวชนไทยอยากลองดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ได้ บวกกับมีร้านจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์ที่ฝ่าฝืนกฎหมายจำหน่ายเครื่องดัดแอลกอฮอล์ให้เยาวชนที่อายุต่ำกว่ากำหนด (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนงนุช ดันดิธรรม (2549) สมพร สิทธิสงคราม (2549) ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) ปรียาพร ศุภษร (2550) พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) จารูวรรณ พลสขม และคณะ (2551) คุษฎี แสงคำ (2552) ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อิฐรัตน์

(2555) รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555) อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) อัมพิกา หอมจิตต์ (2557) วัลลภา กุณทียะ และคณะ (2558) และอัมมัตตา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า สื่อโฆษณาเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. การเข้าถึงแหล่งขาย ปัจจุบันสังคมไทยมีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถาน บันเทิงเป็นจำนวนมาก อีกทั้งสถานที่ตั้งยังเป็นบริเวณรอบ ๆ สถานศึกษาอีกด้วย ดังนั้นจึงเป็น แรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นและเยาวชนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเป็นบริเวณที่ทุกคน สามารถหาซื้อได้สะดวกและบางร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอด 24 ชั่วโมงและขายให้ เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปีโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย โดยกฎหมายได้กำหนดไว้ว่า ห้ามจำหน่ายให้ เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์และห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่น ยกเว้นเวลา 11.00 – 14.00 น. และเวลา 17.00 – 24.00 น. อีกทั้งร้านที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางร้านมี ความสนิทสนมกับลูกค้า จนถึงขั้นที่ยอมให้ลูกค้าสามารถฝากลูกฝากหลานมาซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสม (เจาะลึกระบบสุขภาพ, 2560) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของนางนุช ตันติธรรม (2549) ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550) อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) จารูวรรณ พลสยาม และคณะ (2551) คุษฎี แสงคำ (2552) ชฎิล สมรภูมิ (2554) ปรารค์ทิพย์ อูจะรัตน์ และคณะ (2554) ชวลิตร กงเพชร (2555) รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555) จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557) อัมพิกา หอมจิตต์ (2557) และทิมมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5. ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจุบันสังคมไทยยอมรับการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จนกลายเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับประเทศไทยไปแล้ว เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถูกจัดให้มี สถานภาพที่เทียบเท่ากับน้ำ น้ำผลไม้ หรือน้ำอัดลม เนื่องจากการได้มีการนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาใช้ ในหลากหลายโอกาส เช่น งานสังสรรค์ต่าง ๆ งานบุญ งานแต่ง งานขึ้นบ้านใหม่ หรืองานตาม เทศกาลต่าง ๆ โดยคนไทยมีค่านิยมที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยสร้างบรรยากาศให้ สนุกสนาน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถแสดงถึงการเลื่อนสภาพถึงการโตเป็นผู้ใหญ่และ การเลือกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถแบ่งฐานะทางสังคมได้ เช่น ดื่มไวน์จะแสดงถึงคนมี ฐานะดี ดื่มเบียร์จะแสดงถึงคนมีฐานะปานกลาง ดื่มเหล้าขาวจะแสดงถึงคนมีฐานะระดับรากหญ้า เป็นต้น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสัญลักษณ์ของความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ เพราะในอดีต เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีไว้สำหรับเฉพาะเพศชายเท่านั้น แต่ปัจจุบันมีความเท่าเทียมระหว่างเพศชาย และเพศหญิงมากขึ้น เพศหญิงจึงหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันมากขึ้น อีกทั้งเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์สามารถนำมาใช้ในการสร้างสัมพันธภาพทางสังคมและธุรกิจ เพราะในปัจจุบันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกันแสดงถึงความจริงใจที่มีให้กันและยังมีความเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกันในการทำธุรกิจจะช่วยให้การเจรจาธุรกิจดำเนินไปอย่างราบรื่น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพินทูธอร์ วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) จารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551) คุษฎี แสงดำ (2552) สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อธิรัตน์ (2555) จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557) อัมพิกา หอมจิตต์ (2557) ทิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559) สุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) และอัมมندان ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

6. ภาวะความเครียด ด้วยยุคที่เข้าสู่ยุคข้าวยากหมากแพง ราคาทุกอย่างเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้คนต้องทำงานหนักมากขึ้นเพื่อที่จะหาเงินมาจุนเจือครอบครัว ความเครียดจากการเรียนเป็นสาเหตุสำคัญของวัยรุ่น เพราะปัจจุบันมีการแข่งขันเรื่องการเรียนสูงมาก นักเรียนต่างแข่งขันกันเพื่อให้ได้เข้ามหาวิทยาลัยดี ๆ เมื่อเรียนจบมหาวิทยาลัยก็จะเข้าสู่การแข่งขันการสมัครหางาน หรือผู้คนที่ต้องเผชิญกับปัญหาในชีวิต ดังนั้น ความเครียดจากการทำงานหนัก ความเครียดจากการเรียน ความเครียดจากการสมัครหางาน ความเครียดจากปัญหาในชีวิต ล้วนส่งผลให้ผู้คน รวมถึงวัยรุ่น และเยาวชนหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อต้องการความรู้สึกที่ผ่อนคลาย ลืมความทุกข์ ลดความเครียด สามารถช่วยให้ผ่อนคลาย และเกิดอาการคึกคะนองได้หากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปริมาณมาก (สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปริยาพร ศุภสร (2550) จารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551) รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557) กชพร ลำพองพวง และสมเดช พินิจสุนทร (2558) และทิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า ภาวะความเครียดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เยาวชน หรือคนไทย ก่อให้เกิดผลกระทบตามมามากมาย อีกทั้งปัจจุบันนักเรียน นิสิต นักศึกษาต้องเรียนและพักอาศัยในบริเวณที่มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงล้อมรอบเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นผลต่อการเพิ่มแรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากสถานการณ์ปัจจุบันมีจำนวนนักดื่มที่เป็นวัยรุ่นและเยาวชนจำนวนมาก เพราะครอบครัว เพื่อน และสื่อโฆษณา เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้วัยรุ่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากเกินไปส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนและการก่ออาชญากรรมได้ ดังนั้นภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ ควรมีการร่วมมือกัน

แก้ไขปัญหาก็เพื่อให้คนไทยมีสุขภาพร่างกายและสุขภาพจิตที่ดี รวมทั้งอัตราการเกิดอุบัติเหตุและการก่ออาชญากรรมที่ลดน้อยลงด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการเลี้ยงดู

Baumrind (1927 อ้างถึงใน คุณยา จิตตะย โสธร, 2552) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกันซึ่งสนใจศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างจริงจัง ซึ่ง Baumrind ได้เสนอว่ามีมิติที่สำคัญ 2 มิติที่สามารถอธิบายถึงพฤติกรรมของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูบุตร ได้แก่ มิติควบคุมหรือเรียกร้องจากบิดามารดา (Controlling / Demand) หมายถึง บิดามารดาได้ตั้งมาตรฐานสำหรับบุตรและต้องการให้บุตรทำตามมาตรฐานที่ตนได้ตั้งไว้ และมิติการตอบสนองความรู้สึกรับรู้ของบุตร (Responsive) หมายถึง การที่บิดามารดายอมรับ เข้าใจ และเปิดโอกาสให้บุตรได้ตัดสินใจเอง รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการของบุตรด้วย ซึ่งจาก 2 มิติที่กล่าวมานั้น Baumrind ได้รวมทั้ง 2 มิติเข้าด้วยกัน ทำให้มีการจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรได้ 3 รูปแบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ (Authoritative parenting style) หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสและสนับสนุนให้บุตรมีอิสระตามวัย รวมทั้งกำหนดขอบเขตพฤติกรรมเพื่อให้บุตรเชื่อฟังและอยู่ในโอวาทอย่างมีเหตุผล การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม (Authoritarian parenting style) หมายถึง การที่บิดามารดามีความเข้มงวดกับบุตรสูง ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของบุตร ไม่เปิดโอกาสให้บุตรมีอิสระตามวัย มีการใช้อำนาจในการเลี้ยงดูบุตร และลงโทษเมื่อบุตรไม่ทำตามที่บิดามารดาตั้งมาตรฐานไว้ และการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ (Permissive parenting style) หมายถึง การที่บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรโดยไม่มีขอบเขตพฤติกรรม บิดามารดาอาจพยายามใช้เหตุผลต่อบุตร แต่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของบุตรได้ ต่อมา Maccoby & Martin (1983) ได้ศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูบุตรของ Baumrind และได้เพิ่มเติมรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเพิ่มมาอีก 1 รูปแบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Uninvolved parenting style) หมายถึง การที่บิดามารดาไม่สนใจและเพิกเฉยต่อบุตร ไม่ให้ความรักเอาใจใส่บุตร ซึ่งก็คือ การละเลยบุตรนั่นเอง

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 4 รูปแบบ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ และการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ซึ่งการอบรมเลี้ยงดู การให้ความรักและเอาใจใส่บุตรมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะ สิ่งเหล่านี้สามารถส่งผลถึงพฤติกรรมของบุตรในอนาคตได้ หากบิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น และเอาใจใส่บุตร บุตรจะประพฤตินดี อยู่ในโอวาท ไม่มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยง ในทางกลับกัน ถ้าบิดามารดาไม่ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่บุตร มีความเข้มงวด ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของบุตร หรือใช้อำนาจและอารมณ์ในการเลี้ยงดูบุตร อาจส่งผลให้บุตรเกิดความ

กตค้นและเก็บกต และบุตรจะหาทางออกให้กับตนเอง เช่น การเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการพนัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550); พินทอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550); จารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551); วีระนุช ก่อแก้ว และคณะ (2552); สุกัญญา ฆารสินธุ์ (2555); ขนิษฐา แผลกหอม (2555); ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555); รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555); อัญชติ เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555); สาวิตรี พังงาและจุไรพร รอดเชื้อ (2556); อมรรรัตน์ พรสมบุรณ์ศิริ และคณะ (2556); จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธมณาวิน (2557); จุรี จันตุด (2557); สาวิตรี วงศ์อินจันทร์ และคณะ (2558); ทิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559); และสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุตร เพราะการอบรมเลี้ยงดูที่ดีจะส่งผลให้บุตรเป็นคนดีของสังคม ทำให้บุตรรู้จักผิดชอบชั่วดีและไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำความผิด เช่น การทำร้ายร่างกาย การก่ออาชญากรรม การติดยาเสพติด หรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการอบรมเลี้ยงดูที่ปล่อยปละละเลย จะทำให้บุตรไม่รู้สึกรักถึงความรัก ความอบอุ่น และความเอาใจใส่ของบิดามารดา อาจส่งผลให้บุตรเก็บกต ไม่มีที่พึ่ง จึงหาทางออกด้วยการมีประพฤติกรรมเสี่ยงในที่สุด

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

Bandura (1989 อ้างถึงใน ศรีณย์ สิงห์ทน, 2552) เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ทุกคนล้วนเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้พฤติกรรมนั้น สามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ที่พบเจอ หรือเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น Bandura กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้พฤติกรรมมี 2 แบบ คือ การเรียนรู้จากผลของการกระทำและการเรียนรู้จากการเลียนแบบผู้อื่น ซึ่งการเรียนรู้จากผลของการกระทำ เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ตนเองได้เจอ ได้แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ส่วนการเรียนรู้จากการเลียนแบบผู้อื่น ถือว่าเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอ้อม ซึ่งกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบมีองค์ประกอบ ดังนี้ (Robbins, 2005)

1. กระบวนการตั้งใจ (Attentional processes) ถ้าบุคคลมีความตั้งใจและรับรู้ได้อย่างดีเยี่ยม บุคคลนั้นจะสามารถเรียนรู้จากการสังเกตได้อย่างง่ายดาย ซึ่งกระบวนการตั้งใจมีองค์ประกอบ 2 อย่างคือ 1. องค์ประกอบของตัวแบบ เป็นตัวแบบมีลักษณะเด่นชัด สังเกตง่าย ไม่ซับซ้อน 2. องค์ประกอบของผู้สังเกต เช่น ความสามารถในการรับรู้ (การเห็น การได้ยิน การรับรู้รส กลิ่น สัมผัส) ความสามารถในการตื่นตัว เป็นต้น
2. กระบวนการเก็บจำ (Retention processes) ถ้าต้องการจะจดจำลักษณะของตัวแบบให้ได้ บุคคลต้องแปลงข้อมูลของตัวแบบเป็นรูปของสัญลักษณ์เพื่อให้จดจำได้ง่ายขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อ

กระบวนการจดจำ คือ การแปลงข้อมูลเป็นสัญลักษณ์ การจัดระบบ โครงสร้าง และฝึกซ้อมตัวแบบ ในความคิดของตนเองและกลั่นกรองออกมาเป็นการกระทำ

3. กระบวนการกระทำ (Production processes) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตทำการแปลง สัญลักษณ์มาเป็นการกระทำ โดยส่วนนี้ต้องขึ้นอยู่กับผู้สังเกตว่าจดจำได้ดีมากแค่ไหน อีกทั้งยัง ขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้สังเกตเอง เช่น ความสามารถทางกายและทักษะต่างๆ ที่จะทำให้นักกล สามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามตัวแบบ

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational processes) การที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้และแสดง ออกมาได้หรือไม่ขึ้น ขึ้นอยู่กับกระบวนการจูงใจ ซึ่งกระบวนการจูงใจจะประกอบไปด้วย 1. สิ่ง เสริมแรงจากภายนอก 2. สิ่งเสริมแรงที่เห็นผู้อื่นได้รับ 3. สิ่งเสริมแรงของตนเอง

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ตัวแบบที่วัยรุ่นสามารถสังเกตโดยทางตรงจะมีพ่อแม่ เพื่อน ญาติพี่น้อง หรือเป็นการสังเกตตัวแบบโดยทางอ้อม เช่น การรับรู้จากสื่อโฆษณาต่าง ๆ โดยการสังเกตตัวแบบทางตรงนั้นจะมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นความคิด ความเชื่อ และ พฤติกรรม เพราะถ้าพ่อแม่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลูกจะเกิดการเรียนรู้ จดจำ และ ส่งผลให้มีพฤติกรรมเลียนแบบได้ เช่น พ่อแม่ทำร้ายกันหรือพ่อแม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชอแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อธิรัตน์ (2555); รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรรณานิกุล (2555); อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555); จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557); ทิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559) และสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะการที่บุตรจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้นั้นจะเกิดจากการเรียนรู้ใน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของพ่อแม่และจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบในที่สุด

ในส่วนของอิทธิพลจากเพื่อน วัยรุ่นจะถือว่าเพื่อนสำคัญที่สุด ใ่วางใจมากที่สุด ซึ่ง เพื่อนเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากในสังคมวัยรุ่นเชื่อว่า การดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อนจะช่วยเป็นที่ยอมรับและเป็นการแสดงความรักในหมู่พวกพ้อง ดังนั้นหากวัยรุ่นคนใดที่ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อถูกเพื่อนชักชวนหรือคบเพื่อนที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นจะเกิดการเรียนรู้สังคมในหมู่เพื่อน ก็มีเกณฑ์ที่วัยรุ่นจะดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550); ปรียาพร สุภษร (2550); พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550); ชลธิชา อรุณพงษ์ (2552); อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) และอัมมณดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่ไม่ว่าเพื่อนจะทำอะไร ก็จะทำตามเพื่อนเสมอ เช่น เพื่อนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ก็เลือกที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเพื่อน หรือวัยรุ่นคบเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็จะเรียนรู้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากนั้นวัยรุ่นก็จะเข้าสู่สังคมนักดื่มไปปริยาย

ในส่วนของสื่อโฆษณา ปัจจุบันสื่อโฆษณามีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหมู่วัยรุ่นและเยาวชน เพราะสื่อโฆษณาสามารถประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้หลากหลายทาง เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ นิตยสาร หรือฉากในละครต่าง ๆ ดังนั้นวัยรุ่นและเยาวชนจะเกิดการเรียนรู้ และจะคิดว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติในสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจารุวรรณ พลสมย และคณะ (2551); คุษฎี แสงดำ (2552) ช่อแก้ว รมสุข และขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555); อัมพิกา หอมจิตต์ (2557); วัลลภา กุณทัยะ และคณะ (2558) และอัมมندا ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เนื่องจากปัจจุบันได้เข้าสู่ยุคดิจิทัลมากขึ้น สามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ได้หลากหลายมากขึ้น รวมทั้งกิจการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการแข่งขันสูง ดังนั้นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องใช้สื่อโฆษณาที่แปลกใหม่และดึงดูดลูกค้าให้ได้ เมื่อวัยรุ่นและเยาวชนได้เห็นสื่อโฆษณาที่แปลกใหม่และน่าดึงดูดทุก ๆ วัน สามารถทำให้วัยรุ่นและเยาวชนเกิดการเรียนรู้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

ทฤษฎีความผูกพันทางสังคม (Social bond theory)

Hirschi (1969 อ้างถึงใน ฌัฐพงษ์ เชื้อชาติ, 2555) กล่าวว่า หากมนุษย์มีความผูกพันต่อครอบครัว โรงเรียน เพื่อน หรือสังคมต่ำ จะมีโอกาสที่บุคคลนั้น ๆ ก่ออาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงมาก เช่น การเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการพนัน เป็นต้น ในทางกลับกัน ถ้าบุคคลนั้น ๆ มีความผูกพันครอบครัว โรงเรียน เพื่อน หรือสังคมสูง โอกาสที่จะก่ออาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงน้อยเช่นกัน ซึ่งความผูกพันทางสังคมสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ความผูกพัน (Attachment) หมายถึง การที่บุคคลมีความผูกพันต่อครอบครัว โรงเรียน เพื่อน หรือสังคม ซึ่งความผูกพันเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาความรู้สึกที่ดีและไม่ดี รวมทั้งควบคุมตนเองให้เป็นคนดีของสังคม ข้อผูกมัด (Commitment) หมายถึง การที่บุคคลมีเป้าหมายในชีวิตของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเรียน อาชีพ ความรัก หรือครอบครัว โดยบุคคลนั้นจะตั้งใจและพยายามทำสิ่งที่สามารถทำให้ตัวเองบรรลุเป้าหมายให้ดีที่สุด การเข้าร่วม (Involvement) หมายถึง การที่บุคคลมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของสังคม หรือกิจกรรมของครอบครัว ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมุ่งทำแต่กิจกรรมที่เข้าร่วม และไม่มีเวลาที่จะกระทำสิ่งที่ไม่ดี กฎหมาย และความเชื่อ (Belief) หมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อต่อค่านิยมของสังคมและจริยธรรมอันดีงาม หากบุคคลมีความเชื่อต่อค่านิยมและจริยธรรมสูง บุคคลมีแนวโน้มที่จะไม่ประพฤติผิดต่อกฎหมาย

ในทางกลับกัน ถ้าบุคคลมีความเชื่อต่อค่านิยมและจริยธรรมต่ำ ก็มีแนวโน้มที่จะประพฤติดีและก่ออาชญากรรมได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม เด็กหรือเยาวชนที่ขาดความผูกพันของครอบครัวจะเกิดความสับสนในเรื่องของความสัมพันธ์ เด็กจะไม่สามารถสร้างความผูกพันกับใครไม่ได้เพราะไม่ได้ได้รับความผูกพันมาตั้งแต่แรก สามารถส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หากไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างทันที่ เด็กจะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่มีการพฤติกรรมที่เสี่ยง เบี่ยงเบน หรือมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวได้

จากข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว โรงเรียน เพื่อน หรือสังคม มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก หากบุคคลมีความผูกพัน มีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ รวมทั้งมีความเชื่อในค่านิยมและจริยธรรมอันดีงาม จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมที่ดี เป็นคนของสังคม เคารพในกฎระเบียบและกฎหมายบ้านเมือง แต่ในทางกลับกัน หากบุคคลนั้นถูกกีดกันไม่ให้เข้าสังคม หรือถูกกีดกันไม่ให้ทำในสิ่งที่ตัวเองชอบ ไม่ได้รับความรักและความอบอุ่นจากครอบครัว หรือไม่ได้รับการอบรมที่ดีเกี่ยวกับค่านิยมและความเชื่อ สามารถส่งผลให้บุคคลมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม รวมทั้งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น การเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการพนัน ดังนั้นบิดามารดาควรสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีของบุตร โดยวิธีนี้จะทำให้บุตรมีความรู้สึกไว้วางใจ บิดามารดา และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธรรมาธิกุล (2555); อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555); จิรัชชา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557); ทิฆัมพร หอสิริ และคณะ (2559) และสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ดังนั้น ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สำคัญที่สุดของคุณ โดยบิดามารดามีหน้าที่อบรมสั่งสอนลูกให้อยู่ในพื้นที่ฐานแห่งการเป็นคนดี มีระเบียบวินัยในตนเอง หมั่นดูแลเอาใจใส่ลูกและตอบสนองต่อความต้องการทางอารมณ์ของลูกเสมอ ถ้าหากลูกมีความผูกพันต่อครอบครัว ต่อบิดามารดา ลูกก็จะไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เล่นการพนัน หรือการก่ออาชญากรรม แต่อย่างไรก็ตาม บิดามารดาควรประพฤติตนเป็นแบบอย่างแก่ลูก เพื่อสร้างความไว้วางใจ ความเชื่อใจ และความผูกพันกับลูก

ความผูกพันที่มีต่อเพื่อน สังคมไทยในปัจจุบันมีหลากหลายมาก การที่วัยรุ่นและเยาวชนจะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่แบบใด ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ถ้าเติบโตมาในครอบครัวที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ไม่บังคับและละเลยจนเกินไป เด็กก็จะโตมาเป็นคนดีของสังคม มีจิตใจเมตตา แต่หากเติบโตมาในครอบครัวที่บิดามารดาไม่สนใจ ปล่อยปละละเลยลูก ชอบบังคับลูก เด็กก็จะโตมาเป็นคนเก็บกด เย็นชา มักก่อปัญหาเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพร

สิทธิสงคราม (2549); ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550); ปรีชาพร ศุภษร (2550); พินทุอร วิรุพห์ตั้งตระกูล (2550); อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550); จารุวรรณ พลสขม และคณะ (2551) และรัตติ ยาทพร ทองมาก และคณะ (2551) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ถ้าหากวัยรุ่นและเยาวชนเลือกที่จะคบเพื่อนที่ดี มีจริยธรรมอันดีงาม เป็นคนดี ของสังคม ก็จะส่งผลให้ตนเองเป็นคนดี จริยธรรมอันดีงามเช่นกัน ซึ่งเข้ากับสุภาษิตที่ว่า คบคนพาล พาลพาไปหาผิด คบบัณฑิต บัณฑิตพาไปหาผล

การที่วัยรุ่นและเยาวชนไทยมีความเชื่อ ค่านิยม และจริยธรรมอันดีงาม จะส่งผลให้วัยรุ่น และเยาวชนเป็นคนดี มีความประพฤติที่ดี เคารพในกฎหมายและกฎระเบียบของบ้านเมือง การ เติบโตมาในสังคมที่มีค่านิยมที่ดี จะเป็นผลดีต่อตัวของวัยรุ่นและเยาวชนไทยอย่างมาก เพราะ สังคมที่มีค่านิยมมักจะกำหนดกรอบ หรือกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกัน และต้องการให้คนในสังคมมี พฤติกรรมและแนวความคิดที่เหมือนกัน เช่น หากวัยรุ่นและเยาวชนเติบโตมาในค่านิยมที่ใครก็ตามที่มีวัตถุนิยมที่มีราคาแพง จะเป็นคนที่มีความมีหน้ามีตาในสังคม เป็นที่รู้จักของสังคม วัยรุ่นและ เยาวชนก็จะไปซื้อวัตถุนิยมที่มีราคาแพงเช่นกัน หากวัยรุ่นและเยาวชนเติบโตมาในค่านิยมที่ใคร ๆ ก็ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ตาม วัยรุ่นและ เยาวชนก็จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พินทุอร วิรุพห์ตั้งตระกูล (2550); อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550); จารุวรรณ พลสขม และคณะ (2551); ดุษฎี แสงคำ (2552); สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) และปรารักษ์ทิพย์ อุระรัตน์ และคณะ (2554) พบว่า ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และสังคมไทยในปัจจุบันยอมรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลายเป็นเรื่อง ปกติสำหรับประเทศไทยไปแล้ว ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่น หรือเยาวชนก็หันมาดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์กันทั้งนั้น เพราะวัยรุ่นและเยาวชนเติบโตมาในสังคมไทยที่คิดว่าการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติของคนไทย

ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Control theory)

Reid (1982 อ้างถึงใน อรรถพร ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555) กล่าวว่า มนุษย์ เป็นสัตว์สังคมที่ต้องการเป็นที่ยอมรับจากคนอื่นในสังคมที่จะคบหาสมาคมด้วย แต่ละสังคมจะมี ค่านิยม กฎ และบรรทัดฐานที่จะให้สมาชิกปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่แตกต่างกัน ดังนั้นค่านิยมหรือ กฎเกณฑ์จึงเหมือนกับกรอบที่สามารถควบคุมทุกคนให้มีพฤติกรรมที่เหมือนกันและควบคุมไม่ให้ มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือแปลกแยกไปจากคนอื่น ผู้ที่ฝ่าฝืนหรือแปลกแยกจะได้รับปฏิกิริยาต่าง ๆ

จากสมาชิก เช่น การดิฉินนินทา การเยาะเย้ย หรือถ้าหากฝ่าฝืนขั้นรุนแรง จะได้รับการต่อต้านจากสมาชิกและจะโดนเนรเทศออกจากกลุ่มไปในที่สุด

เช่นเดียวกันกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งประเทศไทยในปัจจุบัน วัยรุ่นและเยาวชนไทยสามารถเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายกว่าในอดีต เนื่องด้วยจำนวนร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว อีกทั้งสถานที่ตั้งอยู่บริเวณสถานศึกษาและสถานที่มีคนชุกชุมอีกด้วย ดังนั้นจากสภาพแวดล้อมที่ล้อมรอบไปด้วยร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถานบันเทิง จึงเปรียบเสมือนกับกรอบที่ต้องการให้ทุกคนมีพฤติกรรมที่เหมือนกัน คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550); จารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551); คุชฎี แสงคำ (2552); ชฎิล สมรภูมิ (2554); ปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) และชวลิตร กงเพชร (2555) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะการที่ร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงง่าย สถานที่ตั้งอยู่ใกล้กับสถานศึกษาและสถานที่ที่มีคนชุกชุม สามารถเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้วัยรุ่นและเยาวชนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายมาก

ในส่วนของค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ปัจจุบันไม่ใช่เพียงผู้ใหญ่เท่านั้นที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ วัยรุ่นและเยาวชนไทยหันมาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กันมากขึ้นเช่นกัน เพราะสังคมไทยมีค่านิยมที่ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถแสดงถึงการเลื่อนสถานภาพการโตเป็นผู้ใหญ่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานได้ อีกทั้งสังคมไทยมีค่านิยมในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามโอกาสต่าง ๆ เช่น งานสังสรรค์ งานบุญ งานแต่ง หรืองานเทศกาลต่าง ๆ ทุกคนรอบตัวเรา ไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ พี่ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ล้วนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทั้งสิ้น ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ มักจะล้อมรอบไปด้วยคนที่รู้จักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้นสังคมจึงบ่มเพาะให้วัยรุ่นและเยาวชนไทยเริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่อายุยังน้อย และมีโอกาสที่จะดื่มต่อไปอีกเรื่อย ๆ จนอาจกลายเป็นคนติดสุรา/เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปเลยก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551); รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551); สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553); จิรัชชา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557) และกษพร ลำพองพวง และคณะ (2558) พบว่า ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

ทฤษฎีการเลียนแบบ (Imitation theory)

การเลียนแบบเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง โดยการเลียนแบบพฤติกรรมและการกระทำของผู้อื่น รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัว สิ่งสำคัญของการเลียนแบบนั้นจะต้องมีตัวแบบเสียก่อน ซึ่งตัวแบบสามารถเป็นได้ทั้งพ่อแม่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน หรือบุคคลที่ตนชื่นชอบ ทำให้บุคคลนั้นอาจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแบบเดิมเป็นพฤติกรรมแบบใหม่ หรือมีแนวโน้มที่จะคงพฤติกรรมแบบเดิมไว้ก็ได้ การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นได้รวดเร็ว เพราะอาศัยความใกล้ชิดกับตัวแบบ หรือสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่นจนกลายเป็นนิสัย การเลียนแบบนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ การเลียนแบบจากภายนอก อยู่ในระดับผิวเผิน (Imitation) และการเลียนแบบจากภายในหรือจิตใจ เพราะผู้เลียนแบบต้องการจะเป็นเหมือนตัวแบบด้วยใจจริง (Identification) (สุดสงวน สุธีสร, 2547)

Tarde (1890 อ้างถึงใน วรรณจักร พวยพุ่ง, 2555) เป็นนักอาชญาวิทยา ได้เสนอแนวคิดเรื่องการเลียนแบบ 3 ประการ คือ 1. การเลียนแบบพฤติกรรมผู้ที่ใกล้ชิดด้วย 2. การเลียนแบบผู้ที่มีสถานะสูงกว่า 3. การเลียนแบบพฤติกรรมตามกฎของการแทรกแทน คือ พฤติกรรมการกระทำผิดที่แทรกเข้ามาและเป็นพฤติกรรมที่อันตรายกว่าเดิม เช่น ชีรชัยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวัน วันหนึ่งเพื่อนชักชวนให้ชีรชัยเสพยาเสพติดเช่นตน จากนั้นชีรชัยถูกตำรวจจับกุมเข้าคุก เมื่อพ้นโทษ ชีรชัยจึงกลับไปกระทำผิดอีกครั้ง แต่คราวนี้ชีรชัยรับจ้างฆ่าคน ซึ่งการรับจ้างฆ่าคนนั้นเป็นพฤติกรรมที่อันตรายกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการเสพยาเสพติดมาก เป็นต้น

ดังนั้น ประสิทธิภาพในการเลียนแบบนั้นขึ้นอยู่กับความโดดเด่น ความชัดเจนและระดับความซับซ้อนของตัวแบบ หากเป็นบุคคลที่โตมาในครอบครัวที่ใช้ความรุนแรง เช่น พ่อตบหรือตีแม่ จะส่งผลให้เด็กซึมซับความรุนแรงและความก้าวร้าว เด็กจะมีการเรียนรู้และการเลียนแบบความรุนแรงเหล่านี้ เมื่อเด็กโตขึ้น เด็กจะกลายเป็นคนที่ชอบตบตีพ่อแม่ หรือลูกของตน เพราะเกิดจากการเลียนแบบจากครอบครัวที่มีความรุนแรงนั่นเอง (สุดสงวน สุธีสร, 2547)

จากข้างต้นสรุปได้ว่า ตัวแบบเป็นหลักสำคัญของการเลียนแบบ ตัวแบบสามารถเป็นได้ทั้งบิดามารดา เพื่อน ญาติ บุคคลที่ชื่นชอบ หรือแม้กระทั่งสื่อโฆษณา ก็เป็นตัวแบบได้เช่นกัน ตัวแบบที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเป็นตัวแบบที่สามารถเลียนแบบพฤติกรรมได้ง่าย เพราะ สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่เด็กใกล้ชิดมากที่สุด อยู่ด้วยกันตั้งแต่วัยเด็กจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ก็สามารถเลียนแบบพฤติกรรมได้ เช่น บิดามารดาทะเลาะวิวาท ใช้ความรุนแรง ทำร้ายร่างกาย เมื่อเด็กเห็นพฤติกรรมเช่นนี้ทุกวัน เด็กจะเกิดการซึมซับการใช้ความรุนแรงกับสมาชิกในครอบครัว และมีโอกาสมากที่เมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เด็กก็จะใช้ความรุนแรงในครอบครัวเช่นกัน เช่น ทบ ตี ทำร้ายร่างกายภรรยาหรือบิดามารดาตามแก่แต่าก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพินทอร์ วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550); จารุวรรณ พลสขม และคณะ (2551); จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ

พันธุมนาวิน (2557) และซิมมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะ ครอบครัวเป็นต้นแบบที่เด็กใกล้ชิดมากที่สุด โดยเฉพาะบิดามารดา ไม่ว่าจะมียุติกรรมแบบใด เด็กก็จะซึมซับพฤติกรรมนั้น ๆ เมื่อโตขึ้นก็จะ เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของบิดามารดาได้

เพื่อนก็เป็นต้นแบบที่วัยรุ่นและเยาวชนใกล้ชิดมากที่สุดรองจากบิดามารดา การ เลียนแบบมีทั้งการเลียนแบบในสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ถ้าหากวัยรุ่นและเยาวชนเลือกที่จะเลียนแบบ เพื่อนในสิ่งที่ดี ก็จะส่งผลให้ตนเองมีชีวิตที่ดีขึ้นด้วย และหากเลือกที่จะไม่เลียนแบบ ก็จะกลายเป็น คนแปลกแยก แตกต่างไปจากกลุ่มเพื่อนทันที ดังนั้นวัยรุ่นและเยาวชนจึงเลือกที่จะเลียนแบบเพื่อน เพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากเพื่อน และไม่เป็นที่แปลกแยกจากเพื่อน เช่น กลุ่มเพื่อนมักจะติว หนังสือนอกเวลาหลังเลิกเรียนเสมอ หากไม่ติดขัดหรือมีธุระด่วน ส่วนใหญ่ก็มักจะเลือกที่จะติว หนังสือนอกเวลา กับเพื่อน หรือเพื่อนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และมีค่านิยมกันในหมู่เพื่อน ว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยกันในหมู่เพื่อนเป็นการยอมรับว่าพวกเราคือเพื่อนตาย เพื่อน สนิทที่จะเคียงข้างกันเสมอ วัยรุ่นและเยาวชนก็มักจะเลือกที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเพื่อน เพราะ ไม่ต้องการเป็นที่แปลกแยกและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550); จารุวรรณ พลสมย และคณะ (2551); รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) และอัมมันดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อน มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น

สื่อโฆษณาเป็นสิ่งที่ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยสามารถพบเจอได้ทุกที่ ไม่ว่าจะเป็นใน อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา รายการโฆษณาในโทรทัศน์ ละคร หรือภาพยนตร์ต่าง ๆ ใน วงการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการแข่งขันสูงมาก ดังนั้นผู้ประกอบการต้องหากกลยุทธ์ที่จะสร้าง โฆษณาที่น่าสนใจ อาจจะนำนักแสดงมาเป็นพรีเซนเตอร์ ลดราคาสินค้า ทำแพ็คเกจสินค้าให้ดู โดดเด่น หรือให้พรีเซนเตอร์นำเสนอเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะที่ดื่มแล้วทำให้รู้สึกดี ผ่อน คลาย มีความรู้สึก เพื่อให้ลูกค้าเชื่อว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสร้างความสุขได้ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของปรียาพร สุภษร (2550); รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล (2555); อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555); อัมพิกา หอมจิตต์ (2557) และอัมมันดา ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์ (2560) พบว่า สื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะการที่วัยรุ่นและเยาวชนได้เห็นสื่อ โฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทุกวันจนเคยชิน จะส่งผลให้วัยรุ่นและเยาวชนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จากพรีเซนเตอร์โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้

ทฤษฎีการควบคุมตนเองในระดับต่ำ (Low self control theory)

การควบคุมตนเอง (Self control) หมายถึง ความสามารถในการยับยั้งตนเองในการกระทำบางอย่างหรือความสามารถที่จะเริ่มกระทำบางอย่าง โดยต้องใช้ความอดทนและเสถียร ซึ่งการควบคุมตนเองจะต้องมีเป้าหมายที่แน่นอน แล้วถึงสามารถควบคุมตนเองให้ทำตามแนวทางนั้นได้ Thoresen and Mahoney (1974 อ้างถึงใน พัชราภรณ์ คำนประชุม, 2556) ได้กล่าวถึงกระบวนการสำคัญที่ใช้ในการควบคุมตนเองมี 2 อย่างได้แก่

1. การควบคุมสิ่งเร้า (Stimulus control) หมายถึง กระบวนการที่เรียนรู้ที่จะแสดงออกมาให้สอดคล้องกับสิ่งเร้าของตนเอง ประเมินสภาพการณ์ที่ควบคุมสิ่งเร้า จากนั้นจึงเปลี่ยนแปลงสิ่งเร้านั้นเพื่อที่จะได้แสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา

2. การควบคุมผลกรรมด้วยตนเอง (Self presented) หมายถึง การให้ผลกรรมตนเองหลังจากที่ได้กระทำในเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยผลกรรมที่ว่ามันสามารถเป็นได้ทั้งการลงโทษหรือการเสริมแรง และการควบคุมพฤติกรรมนั้นควรที่จะใช้การเสริมแรงมากกว่า

Rosenbaum (1980 อ้างถึงใน พัชราภรณ์ คำนประชุม, 2556) ได้พัฒนาแนวคิดการควบคุมตนเอง โดยพัฒนามาจากแนวคิดการรับรู้ความสามารถของตนเองของ Bandura (1986 อ้างถึงใน พัชราภรณ์ คำนประชุม, 2556) โดย Rosenbaum ได้สรุปลักษณะในการควบคุมตนเอง ซึ่งจะประกอบไปด้วยพฤติกรรม ได้แก่ 1. การใช้ความคิดและการตักเตือนตนเอง ในการควบคุมการแสดงทางอารมณ์และร่างกาย จะมีการสังเกตตนเองและประเมินตนเอง ถ้าหากตนเองยังไม่สามารถควบคุมตนเองได้ดีพอ ก็จะมีการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด 2. ประยุกต์วิธีการแก้ไขปัญหาเป็นลำดับขั้น แล้วนำมาใช้ควบคุมตนเอง อย่างเช่น วางแผน มองหาปัญหา ประเมินทางแก้ไข และผลที่จะตามมา 3. สามารถรอคอยผลตอบแทนได้ ไม่ทำตามอำเภอใจ สามารถยับยั้งซึ่งใจตนเองได้ มีความอดทน และซื่อสัตย์กับตนเอง 4. การรับรู้ความสามารถในการควบคุมตนเอง ว่าตนสามารถทำตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ ถ้าหากสามารถทำตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ สามารถส่งผลให้ประสบความสำเร็จได้

Hirschi (1990 อ้างถึงใน สุรีย์ กาญจนวงศ์, 2549) ได้เสนอว่า ทฤษฎีการควบคุมตนเองนั้นมีผลต่อพฤติกรรมที่จะก่ออาชญากรรม ซึ่งผู้ที่มีการควบคุมตนเองในระดับต่ำจะมีโอกาสที่จะก่ออาชญากรรมมากกว่าคนทั่วไป รวมทั้งมีโอกาสที่จะมีพฤติกรรมอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น การเสพยาเสพติด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และการพนัน เป็นต้น การควบคุมตนเองในระดับต่ำเกิดจากการที่เด็กขาดการฝึกอบรม ขาดการดูแลด้านวินัย ผู้ปกครองขาดความเอาใจใส่ รวมทั้งการปล่อยปละละเลยของผู้ปกครอง สามารถส่งผลให้เด็กควบคุมตัวเองได้ไม่ดีพอและมีพฤติกรรมคือเหลวไหล ไม่มีความผูกพันกับสังคม ซึ่งเด็กที่มีการควบคุมตนเองในระดับต่ำนั้นสามารถสังเกตได้

คือ เด็กไม่คิดวางแผนเพื่ออนาคตของตนเองและเด็กไม่ให้ความสำคัญกับความสุขในระยะยาวแต่ให้ความสำคัญกับความสุขเพียงชั่วครู่ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมและการเลี้ยงดูเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้ปกครอง ที่จะให้ความรัก เอาใจใส่ อบรมวินัยแก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความผูกพันกับสังคม ไม่กระทำความผิด และเป็นคนดีของสังคม (อรรถพร ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550); วีระนุช ก่อแก้ว และคณะ (2552); ช่อแก้ว ร่มสุข และขจรวรรณ อัฐรัตน์ (2555); จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธมนาวิน (2557); ทิพัมพร หอสิริ และคณะ (2559) และสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งความสามารถในการควบคุมตนเองในระดับต่ำ เป็นผลมาจากครอบครัวที่ขาดการฝึกอบรม และขาดการดูแลในด้านวินัย ส่งผลให้เด็กไม่สามารถควบคุมตนเองได้ มีนิสัยที่เอาแต่ใจ และจะโวยวายเมื่อไม่ได้รับของที่ต้องการ ดังนั้นครอบครัวจึงหมั่นดูแล ฝึกอบรมวินัยและความอดทนแก่เด็ก เพื่อให้เด็กเติบโตเป็นคนที่มีความประพฤติดี สามารถควบคุมตนเองได้ และมีความอดทนต่อปัญหาที่จะตามมาในอนาคตนั่นเอง

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Psychoanalytic theory of Freud)

Freud (1890 อ้างถึงใน ขนิษฐา เดชพันธ์, 2555) นักจิตวิทยาชาวออสเตรีย เชื่อว่ามนุษย์มีสัญชาตญาณมาแต่กำเนิด พฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นจากแรงจูงใจที่กระตุ้นจิตสำนึกจากภายในตัวบุคคล ที่จะตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมของสังคม โดย Freud จะแบ่งจิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ จิตสำนึก (Conscious mind) คือ การรับรู้การมีอยู่ของตนเอง รู้ว่าตัวเองเป็นใคร อยู่ที่ไหน ต้องการอะไร และจะแสดงพฤติกรรมออกไปตามเหตุผล จิตใต้สำนึก (Subconscious mind) เป็นจิตที่สั่งสมประสบการณ์ในสภาพที่เราไม่รู้สึกรู้ตัว แต่สามารถจำความทรงจำนั้นได้ จิตไร้สำนึก (Dynamic unconscious) จะเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมากที่สุด เพราะบุคคลจะพยายามเก็บความทรงจำนั้นไว้และพยายามที่จะลืม ถึงแม้จะลืมไปได้แต่ความทรงจำนั้นก็ยังคงแสดงออกทางจิตสำนึกและผลักดันออกมาเป็นพฤติกรรมอยู่ดี กระบวนการทำงานของจิตใจนั้นเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในเพื่อตอบสนองต่อการดำรงชีวิตอยู่ของตน ซึ่งแรงผลักดันนั้นเป็นส่วนที่จะพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่สั่งสมมาจากการเลี้ยงดูของแต่ละบุคคล ถ้าหากมนุษย์มีความทรงจำที่เจ็บปวด จะก่อให้เกิดกลไกที่ทำหน้าที่เป็นเกราะป้องกันตัวเอง แต่ผู้วิจัยขอเลือกกลไกการป้องกันตัวเองมา 1 อย่างเท่านั้น ซึ่งก็คือ การชดเชยหรือการทดแทน (Substitution/compensation) คือการหาทางชดเชยหรือทดแทนตัวเองโดยการหาทางออกที่สามารถแสดงความต้องการของตัวเองได้

ยกตัวอย่างเช่น วัยรุ่นและเยาวชนมีความเครียดเรื่องการเรียน เรื่องความรัก หรือเรื่องงาน ทำให้รู้สึกแย่ รู้สึกไม่มั่นใจในตัวเอง รู้สึกโกรธ จนอยากทำบางสิ่งบางอย่างที่สามารถชดเชยหรือทดแทนความรู้สึกที่เสียไปได้ โดยส่วนใหญ่ที่วัยรุ่นและเยาวชนเลือกที่จะทำคือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเชื่อว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสร้างความสุข ความผ่อนคลาย และทดแทนความรู้สึกที่เสียไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรียาพร ศุภษร (2550); จารุวรรณ พลสขม และคณะ (2551); รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551); สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553); ปรานค์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554); จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน (2557); กชพร ลำพองพวง และคณะ (2558) และทิมมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า ภาวะความเครียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องคิดเยอะ มีสิ่งที่ยากทำมากมาย แต่บางครั้งไม่อาจประสบความสำเร็จได้ จึงเกิดความเครียด และอยากระบายด้วยการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นนุช ดันดิธรรม (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ขับขีที่เมาสุราแล้วขับรถในเขตกรุงเทพฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ขับขีที่เมาสุราแล้วขับรถในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ขับขีที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาขับขียานพาหนะขณะเมาสุรา จำนวน 390 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุราอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งปัจจัยนำ ได้แก่ เจตคติต่อการขับรถขณะเมาสุราและการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดอุบัติเหตุจากการขับรถขณะเมาสุราที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยอื่น ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งขายหรือสถานที่ดื่มสุราที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา และได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะ คือ ตำรวจควรเข้มงวดตรวจจับผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขียานพาหนะให้ครอบคลุมมากขึ้น รวมทั้งทำการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการขับขีรถขณะเมาสุรา เป็นต้น

สมพร สิทธิสงคราม (2549) ได้ศึกษาปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพล

ทางสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และ ศึกษาการรับรู้สมรรถนะของตัวเองในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลทางสังคมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนในสถาบันการศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาและการศึกษาเอกชน ทางภาคเหนือ จำนวน 255 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบประเมินภาวะติดแอลกอฮอล์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และสถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน จากการศึกษา พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตัวเองในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้สมรรถนะแห่งตัวเองในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูงและมีความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำ อิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ มีการควบคุมจากบิดามารดา อิทธิพลจากเพื่อน และสื่อมวลชนหรือสื่อโฆษณา ข้อเสนอแนะคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพควรวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น โดยการเพิ่มการรับรู้สมรรถนะแห่งตัวเองในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งลดความหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

จิราพร เข็มขันติถาวร (2550) ได้ศึกษาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชนเมือง: กรณีศึกษาชุมชน หมู่ 3 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชนเมือง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล บทบาทของครอบครัว บทบาทของชุมชนและบทบาทของรัฐกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เยาวชนในชุมชน หมู่ 3 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 337 ครอบครัว โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงบรรยาย และสถิติเชิงวิเคราะห์ ด้วยค่าสถิติไคสแคว์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการศึกษา พบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายรับ มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วงเทศกาล ดื่มเนื่องในโอกาสสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน มักจะดื่มเวลาตอนกลางคืน ด้านบทบาทของครอบครัว พบว่า ครอบครัวมักมีการพูดคุยเกี่ยวกับโทษและผลเสียของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านบทบาทของชุมชน พบว่า มีการส่งเสริมและระณรงค์ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ด้านบทบาทของรัฐ พบว่า มีการส่งเสริมและระณรงค์ในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเช่นเดียวกับบทบาทของชุมชน ข้อเสนอแนะ

คือ ครอบครัวไม่ควรให้การสนับสนุนเยาวชนในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และห้ามปรามการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสุราของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริโภคสุราของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสุราของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ศึกษาในปีการศึกษาที่ 2549 และมีพฤติกรรมการบริโภคสุราอย่างน้อย 1 เดือน จำนวน 500 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และมีการสัมภาษณ์นักศึกษาอีก จำนวน 20 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน จากการศึกษา พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคสุรา ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว ทศนคติต่อการบริโภคสุรา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น ในส่วนของแบบสัมภาษณ์ พบว่า ในการบริโภคสุรานั้น เห็นตัวอย่างจากการที่มีผู้ใหญ่ภายในบ้าน หรือผู้ใหญ่คนอื่น ๆ ดื่มสุรา มีการชักชวนจากเพื่อนและรุ่นพี่ให้ดื่มสุรา รวมทั้งมีสภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยดื่มสุราแทบทุกหมู่บ้าน มีร้านจำหน่ายสุราหลายที่และสามารถหาซื้อได้ง่าย และส่วนใหญ่จะดื่มสุราตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ ข้อเสนอแนะ คือ มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรณรงค์และแก้ปัญหาที่จะส่งผลให้เยาวชนดื่มสุรา

ปิยะ ทองบาง (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครอบครัว และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา 2. เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และ 3. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี จำนวน 345 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าที (t-Test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน จากการศึกษา พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มี

แอลกอฮอล์ และความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง อยู่ในระดับปานกลาง การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของครอบครัว และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา อยู่ในระดับต่ำ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และความรู้สึกมีคุณค่าในตัวเองสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาได้ร้อยละ 70.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรีมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำมาก ข้อเสนอแนะ คือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข ควรมีการร่วมมือกันจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างค่านิยมใหม่กับวัยรุ่นเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งปฏิรูปการศึกษาในเรื่องของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้เยาวชนเห็นผลกระทบและโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น

ปรียาพร ศุภษร (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ได้แก่ เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ภาวะความเครียด สื่อโฆษณา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน อัดมโนทัศน์และอิทธิพลของสื่อโฆษณา ข้อเสนอแนะ คือ ผู้ปกครอง อาจารย์ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการป้องกัน ส่งเสริม จัดอบรมให้ความรู้เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และจัดกิจกรรมส่งเสริมอัดมโนทัศน์ทางบวกแก่นักศึกษา และหาแนวทางในการป้องกันปัญหาในอนาคตต่อไป

พินทอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร วัดอุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยนอกเหนือปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภค ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ ลักษณะของที่พักอาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และสื่อโฆษณา เป็นต้น ข้อเสนอแนะ คือ สถาบันการศึกษา รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดนโยบายที่จะลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่น และปลูกฝังค่านิยมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการควบคุมสื่อโฆษณาที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น 2. ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา (กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์) และ 3. ศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษากลุ่มดื่มและไม่ดื่มสุรา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ระดับปริญญาตรี จำนวน 374 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา สถิติวิเคราะห์ F-test และ t-Test จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มสุรา ได้แก่ 1. ค่านิยม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่านิยมที่ว่า การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของสังคมไทยและวัยรุ่น การดื่มสุราทำให้รู้สึกถึงการเป็นผู้ใหญ่ และนักศึกษาที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ไม่ควรมีระเบียบห้ามไม่ให้ดื่มสุรา 2. เพื่อน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกอยากดื่มสุราเมื่อเห็นเพื่อนดื่มสุรา และชอบที่จะดื่มสุราสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน และ 3. การเข้าถึงแหล่งขาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกดีที่รอบ ๆ รั้วมหาวิทยาลัย มีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าถึงง่าย ข้อเสนอแนะ คือ คณะผู้บริหารควรจัดกิจกรรมรณรงค์ที่ช่วยให้นักศึกษาลดการดื่มสุราและควรมีการปลูกฝังทัศนคติในการไม่ดื่มสุราแก่นักศึกษา เป็นต้น

จารุวรรณ พลสุขม และคณะ (2551) ได้ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทัศนคติ และแนวทางการแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 120 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และใช้สถิติ t-Test ในการทดสอบสมมติฐาน จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ ภาวะความเครียดและอยากลอง โดยส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ในช่วงเทศกาลมากที่สุด บุคคลที่มักจะดื่มด้วย คือ เพื่อน ซึ่งจะดื่มที่หอพักบ่อยที่สุด พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ดื่มเพื่อผ่อนคลาย อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึงแหล่งขาย มีปัญหาด้านความรัก ต้องการเข้าสังคม มีปัญหาในครอบครัว และสื่อโฆษณา ตามลำดับ ข้อเสนอแนะ คือ ต้องการให้รัฐบาลเพิ่มภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้ประชาชนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยลง และต้องการให้ผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่เคารพแสดงความเป็นห่วงแก่ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้น้อยลง

รัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมและความคิดเห็นต่อสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 120 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 19-21 ปี มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ดื่มเพื่อผ่อนคลายความเครียด และดื่มเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เผชิญอยู่ ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์การงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขณะขับขีรถยนต์และมอเตอร์ไซด์ รวมทั้งปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้เรื่องโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ชลธิชา อรุณพงษ์ (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ 3. ศึกษาตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนหนองขอนวิทยา โรงเรียนมัธยมตระการพืชผล โรงเรียนพิบูลมังสาหาร โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนเดชอุดม และโรงเรียนนาสว่างวิทยา จำนวน 394 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 90 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการเรียน รายรับ และประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครอบครัว ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ที่อยู่อาศัย และการใช้เวลาว่าง ปัจจัยเสริม ได้แก่ แรงสนับสนุนจากครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน และแรงสนับสนุนจากสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ตัวแปรพยากรณ์ของ

พฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตัวเองในการกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ ผลการเรียนรู้ การใช้เวลาว่าง ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 46.30 ข้อเสนอแนะ คือ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น การจัดกิจกรรมชมรม การฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับรู้ความสามารถของตนเองและนำความสามารถนี้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง

คุณฤๅ แสงดำ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น 2. ศึกษาพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น และ 4. ศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วัยรุ่นอายุ 15-19 ปี จำนวน 339 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอน จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์อยู่ในระดับต่ำ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมเกี่ยวกับพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยนำ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทัศนคติ ด้านค่านิยม และด้านความตั้งใจ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ด้านการเข้าถึงแหล่งขาย ด้านเทศกาล ด้านความเพียงพอของค่าใช้จ่าย ด้านการรับรู้นโยบาย และด้านทักษะการปฏิเสธ ปัจจัยเสริม ได้แก่ ด้านเพื่อน ด้านแรงสนับสนุนทางสังคม และด้านสื่อโฆษณา ผลการศึกษาตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์มีจำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ความตั้งใจ ค้ำ อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึงแหล่งขาย และทัศนคติ ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการควบคุมและกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น โดยการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ และมีการพัฒนาทักษะในการคบเพื่อน รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำกัดอายุในการเข้าถึงแหล่งขายให้มากกว่านี้

วีระนุช ก่อแก้ว และคณะ (2552) ได้ศึกษาปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยป้องกัน และพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการร่วมทำนายพฤติกรรมกำบังกำบังการค้ำเครื่องค้ำแอลกอฮอล์ของคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยเสี่ยง และปัจจัยป้องกันของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วัยรุ่นอายุระหว่าง 13-19 ปี อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน

จังหวัดพิจิตร จำนวน 160 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเชิงชั้น จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งอายุน้อยที่สุดที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ อายุ 10 ปี เมื่อได้วิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้ว พบว่า ปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยป้องกัน และคุณลักษณะส่วนบุคคลสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร ได้ร้อยละ 31 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน ครอบครัว และชุมชน เป็นต้น ข้อเสนอแนะ คือ ครอบครัวควรสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับบุตร ควรสอดส่องพฤติกรรมของบุตรอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำและคำปรึกษาบุตรเสมอ อีกทั้งควรให้ความรู้ในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น โทษภัยและผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อให้บุตรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และลดความเสี่ยงที่บุตรจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษามูลเหตุและแรงจูงใจในการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 2. ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และ 3. ศึกษาความเป็นอิสระในการจัดจำแนกพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 384 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติไคสแคว้ จากการศึกษา พบว่า สาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษาเพราะต้องการเข้าสังคมมาก อิทธิพลจากเพื่อนและภาวะคลายเครียด ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มสุราครั้งแรกเมื่ออายุ 16-18 ปี ซึ่งครั้งแรกที่ดื่ม เลือกดื่มเบียร์เป็นอันดับแรก และชอบดื่มกับเพื่อนมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความเป็นอิสระในการจัดการจำแนกพฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา ผลการวิจัยปรากฏว่า นักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักเทคโนโลยีเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ และสำนักวิทยาศาสตร์ มีพฤติกรรมการดื่มสุราไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในเรื่องอายุที่ดื่มสุราในครั้งแรก ชนิดของสุราที่ดื่มในครั้งแรก ดื่มสุราบ่อยแค่ไหนในปัจจุบันสถานที่ในการดื่มสุราในปัจจุบัน และการพบเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทระหว่างการดื่มสุรา มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ คือ นักศึกษาควรตระหนักถึงผลกระทบของการดื่มสุรา เช่น การดื่มสุราอาจมีผลกระทบต่อการเรียนหรือความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

ชฎิล สมรภูมิ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนใน 19 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,008 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการวิเคราะห์ห่อองค์ประกอบยืนยัน (CFA) จากการศึกษา พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำมาก ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดู การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน และตัวแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ การตลาด ความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลจากเพื่อน และการเข้าถึงแหล่งขาย ข้อเสนอแนะ คือ โรงเรียน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และตำรวจภูธรจังหวัด ควรกำหนดมาตรการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน โดยการปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้อง มีการควบคุมแหล่งการซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในส่วนของผู้ปกครองควรมีการอบรมเลี้ยงดูและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร ให้ความรู้และคำแนะนำที่ดีต่อบุตร รวมทั้งหมั่นสอดส่องพฤติกรรมของบุตรอย่างสม่ำเสมอ

ปรานก์ทิพย์ อุจะรัตน และคณะ (2554) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยเขตเมือง: กรณีศึกษาชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยเขตเมือง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ชาวชุมชนบ้านบุ จำนวน 966 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบคัดกรองระดับการดื่มแอลกอฮอล์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและไคร้สแคว้ จากการศึกษา พบว่า ชาวชุมชนบ้านบุมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง โดยส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุด คือ เพื่อน รองลงมาคือ ดื่มเพื่อเข้าสังคมและสังสรรค์ อยากทดลองดื่ม ต้องการคลายเครียด จากการทำงาน และการเข้าถึงแหล่งขายได้ง่าย ข้อเสนอแนะ คือ เนื่องจากชาวชุมชนมีอายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อย ซึ่งปัจจัยที่ส่งเสริมการเริ่มต้นดื่มมาจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม ชุมชน และการเลียนแบบพฤติกรรมผู้ใหญ่ ดังนั้น ครอบครัว ชุมชน และรัฐ ควรมีการรณรงค์เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงโทษและผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โรงเรียนควรปลูกฝังทัศนคติถึง

โทษและผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่นักเรียน

ชาวลีตร กงเพชร (2555) ได้ศึกษาความชุก พฤติกรรม และผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีวศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุก พฤติกรรม และผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีวศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีวศึกษาที่สถาบันการศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2554 จำนวน 297 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับปานกลาง เป็นผู้ที่เสพติดแอลกอฮอล์ ร้อยละ 2.4 แรงจูงใจในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ความอยากรู้อยากลอง การเข้าถึงแหล่งขาย และอิทธิพลจากเพื่อน ข้อเสนอแนะ คือ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานควรเข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งควรมีการรณรงค์ป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

ช่อแก้ว ร่มสุข และคณะ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบสมมติฐานด้วยความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน จากการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร มาจากค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สื่อโฆษณา และความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อิทธิพลของเพื่อนและสื่อโฆษณา ข้อเสนอแนะ คือ หน่วยงานทางด้านการศึกษาคควรจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ควรมีการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิดพร้อมทั้งให้คำแนะนำและคำปรึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนทางด้านของผู้ปกครอง ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และให้คำแนะนำเรื่องการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด

รัตติยา บัวสอน และคณะ (2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย 6 แห่ง จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและสถิติไคสแคว้ จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เพศ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะคิดเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และอิทธิพลจากเพื่อน ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการอยู่อาศัย รายได้ต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะ คือ รัฐควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเกณฑ์การซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ชัดเจน รวมทั้งมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณาจากสื่อต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและลดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อัญชลี เหมชะญาติ และศรวิวรรณ ยอดนิล (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแบบแผนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 207 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary logistic regression) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิเสธเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดที่เห็นด้วยต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลจากเพื่อน การถูกชักชวนให้ดื่ม บิดามารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การที่บิดามารดายอมรับการดื่มของบุตร สื่อโฆษณาและความผูกพันต่อครอบครัว ด้านแบบแผนการดื่มพบว่า อายุเฉลี่ยของการเริ่มดื่มประมาณ 15 ปี เหตุผลในการดื่มครั้งแรกคืออยากลอง เบียร์เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นักเรียนเลือกดื่มมากที่สุด ส่วนความถี่ในการดื่ม พบว่าดื่มเป็นแบบครั้งคราวมากกว่าดื่มประจำ นักเรียนประมาณครึ่งหนึ่งซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากร้านค้าทั่วไป กลุ่มเพื่อนเป็นผู้ที่นักเรียนร่วมดื่มด้วยมากที่สุด นักเรียนมากกว่าครึ่ง

รับรู้ว่าการดืมไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ ข้อเสนอแนะ คือ ส่งเสริมทักษะการปฏิเสธการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ให้เยาวชน บิดามารดาควรเป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตร และควรมีการเข้มงวดในการโฆษณาเครื่องดืมแอลกอฮอล์ผ่านสื่อ

จิรัชยา บุญปัญญา และคณะ (2557) ได้ศึกษากลไกการป้องกันตนเองจากการบริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของนักศึกษา 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่บริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์ กลุ่มที่บริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์และเลิกดืม และกลุ่มที่บริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์และกำลังพยายามที่จะเลิกดืม และศึกษากลไกการป้องกันตนเองจากการบริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 18 คน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 6 คน ด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบอทดอ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก จากการศึกษา พบว่า สาเหตุที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมในการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด ส่วนสาเหตุที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมไม่ดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ ได้แก่ ต้องการมุ่งสู่นาาคตที่ดี ต้องการที่จะตั้งใจเรียนมากขึ้น เห็นพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมของคนใกล้ชิด การเห็นคุณค่าของเงิน และการรับรู้ถึงโทษและผลกระทบของการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ เป็นต้น ในส่วนของการศึกษา กลไกป้องกันตนเอง พบว่า นักศึกษามีวิธีป้องกันตนเองในระดับหนึ่ง ด้วยการปฏิเสธ พยายามหลีกเลี่ยงไม่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ หลีกเลี่ยงสถานที่ที่ขายเครื่องดืมแอลกอฮอล์ เป็นต้น ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดส่วนสถานที่ที่ขายเครื่องดืมแอลกอฮอล์และสถานบันเทิงให้ชัดเจนและห่างไกลจากสถานศึกษา ผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างที่ดีกับบุตร ให้ความรู้ในเรื่องของเครื่องดืมแอลกอฮอล์ สถานศึกษาควรสนับสนุนให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถของตนออกมา และมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่นำนักศึกษามาเลือกที่จะดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์

อัมพิกา หอมจิตต์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อและบริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อและบริโภคเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ สตรีวัยทำงานอายุ 18-59 ปี จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติไคสแคว้ จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของเครื่องดืมแอลกอฮอล์ที่ผู้ดืมให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ คือ รสชาติ ด้านราคา คือ ราคาที่ถูกกว่ายี่ห้ออื่น ด้านช่องทางการจำหน่าย คือ การเข้าถึงสถานที่แหล่งซื้อขายได้ง่าย ด้านการ

ส่งเสริมการตลาด แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านสื่อโฆษณา และด้านเครื่องมือการส่งเสริมการขาย อีกทั้ง ปัจจัยด้านจิตวิทยาของผู้บริโภค พบว่า แรงจูงใจของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรก คือ อยากรลองรสชาติ และแรงจูงใจในปัจจุบัน คือ ดื่มร่วมกับครอบครัวและเพื่อน ปัจจัยด้านค่านิยมที่พบมากที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถสร้างบรรยากาศให้สนุกสนานได้ ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคล เช่น อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด เช่น ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจำหน่ายและด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยกลุ่มอ้างอิงด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้บริโภคมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น ค่านิยมและแรงจูงใจมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะ คือ สังคมควรมีการรณรงค์ปลูกฝัง และให้ความรู้แก่กลุ่มตัวอย่างอายุนี้มากที่สุด เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความรู้เพื่อที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งมีมาตรการการควบคุมโฆษณาและการทำการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากขึ้น

กชพร ลำพองพวง และคณะ (2558) ได้ศึกษาความชุกของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของผู้ดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนอายุ 10-65 ปีในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ประชาชนอายุ 10-65 ปีในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 1,756 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ความเครียด ข้อเสนอแนะ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดบริการให้ความรู้ เรื่องโทษ และผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ประชาชน โรงพยาบาลควรวางแผนการช่วยเหลือผู้ติดสุรา ให้คำปรึกษาในการลดละเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไป

วัลลภา กุณนทียะ และคณะ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนอาชีวศึกษาชาย จังหวัดชัยนาท มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนอาชีวศึกษาชาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนอาชีวศึกษาชาย จังหวัดชัยนาท จำนวน 330 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary logistic regression) จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง โดยพบว่าปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ทักษะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความมั่นใจในตนเองที่จะปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะของที่พักอาศัย และการเข้าถึงสื่อโฆษณาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะ คือ ผู้ปกครอง โรงเรียน รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัยรุ่น รวมทั้งให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบและโทษต่าง ๆ ของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งควรแนะนำในเรื่องของการบริโภคสื่อต่าง ๆ อย่างถูกต้อง เพราะในปัจจุบันสื่อต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมอย่างมาก

ทิมมพร หอสิริ และคณะ (2559) ได้ศึกษาความชุกของพฤติกรรมการดื่มสุราในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของพฤติกรรมการดื่มสุราและปัจจัยที่สัมพันธ์กับการดื่มสุราในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 588 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม 3 ชนิด คือ แบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มสุรา และแบบประเมินปัญหาการดื่มสุรา ฉบับประเมินด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา จากการศึกษา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุราครั้งแรกเพราะอยากลอง เพื่อเข้าสังคม เพื่อนชักชวน และมีสมาชิกในครอบครัวที่ดื่มสุรา โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุรา คือ เพศ ผลการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน ภาวะความเครียด และการเข้าถึงแหล่งขายได้ง่าย ข้อเสนอแนะ คือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้กับผู้ปกครองในเรื่องของพฤติกรรมการดื่มสุราและปัจจัยเสี่ยง เพราะการป้องกันควรเริ่มต้นจากครอบครัวเป็นอันดับแรก โรงเรียนควรมีการป้องกันการดื่มสุราในนักเรียน โดยการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงของนักเรียน แล้วให้คำแนะนำพร้อมแนวทางการป้องกันการดื่มสุรา ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมเสริมทักษะกับนักเรียน เป็นต้น

สุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยจากบริบททางสังคม และปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี จำนวน 615 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกแบบสองกลุ่ม จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน บุคคลที่ไว้ใจและพูดคุยปรึกษา และ

เพศ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ทัศนคติต่อการดื่ม ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความคาดหวังจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อัมมันดา ไชยกาญจน์ และคณะ (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ศึกษา 4 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 290 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติไคสแควร์ จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 21.4 โดยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มครั้งแรก คือ เบียร์ ซึ่งส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคมและดื่มสังสรรค์กับเพื่อน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสื่อโฆษณา ส่วนปัจจัยที่ไม่มี ความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ การเข้าถึงแหล่งขาย ข้อเสนอแนะ คือ นักศึกษาควรรู้จักการปฏิเสธที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ครอบครัควรสังเกตพฤติกรรมของบุตรอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร

Furiscal (2008) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองบาเกียว ประเทศฟิลิปปินส์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองที่มีรายได้ต่ำในเมืองบาเกียว ประเทศฟิลิปปินส์ ศึกษาปัจจัยทางสังคมและประชากร ได้แก่ ประวัติส่วนบุคคล สถานะทางการเงินของครอบครัว ที่อยู่อาศัย และสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ศึกษาปัจจัยนำเกี่ยวกับความรู้ในเรื่องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ศึกษาปัจจัยเอื้อเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และราคาของสินค้า ศึกษาปัจจัยเสริมเกี่ยวกับการโฆษณาและอิทธิพลของครอบครัวและเพื่อนบ้าน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 3 และปีที่ 4 จำนวน 300 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ โปรแกรม MINITAB และสถิติไคสแควร์ จากการศึกษา พบว่า ร้อยละ 74.3 เป็นนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 15 - 16 ปี มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 30.8 และไม่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ร้อยละ 54.6 อิทธิพลจากครอบครัว ทัศนคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความสามารถในการจ่ายค่า

สุรา เป็นปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนร้อยละ 12.1 กล่าวว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ผ่อนคลายจากความเครียด ร้อยละ 11.79 กล่าวว่า ตนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะเพื่อนชักชวนและทำทนายให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะ คือ ครอบครัว โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเริ่มต้นจัดกิจกรรมต่อต้านพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับวัยรุ่น

Ha (2012) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายความแพร่หลายของพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุ เพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการเรียน ความสามารถในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โครงสร้างครอบครัว การเฝ้าระวังจากครอบครัว พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ปกครอง ความสามารถในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนจาก 4 โรงเรียนรัฐบาลในเมืองโฮจิมินห์ ที่มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี จำนวน 338 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์ จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 43.5 มีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเพศชายร้อยละ 60.2 มีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพศหญิงร้อยละ 27.3 มีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่นกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมืองโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม ได้แก่ อายุ เพศ การเห็นคุณค่าในตนเอง ผลการเรียน ความสามารถในการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะคิดเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โครงสร้างครอบครัว การเฝ้าระวังจากครอบครัว พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ปกครอง ความสามารถในการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ข้อเสนอแนะ คือ พัฒนาโครงการอบรมพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับวัยรุ่น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควรได้รับการพิจารณาถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา บทความ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อได้มาซึ่งตัวแปรต้นจำนวน 6 ตัว ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด และตัวแปรตามจำนวน 1 ตัว คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดขึ้น เพื่อนำมาสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลและนำมาวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ รวมนิสิต นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 47,988 คน สามารถจำแนกตามมหาวิทยาลัย ดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนประชากรทั้ง 3 มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	จำนวน (คน)
มหาวิทยาลัยบูรพา	31,603
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	13,122
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	3,263
รวม	47,988

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย 3 แห่ง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามานะ (1973) จากประชากร 47,988 คน เมื่อคำนวณแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเป็นจำนวน 397 คน ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$
$$n = \frac{47,988}{1+47,988(0.05)^2}$$

$$n = \frac{47,988}{1+119.97}$$

$$n = \frac{47,988}{120.97} = 397 \text{ คน}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนหน่วยทั้งหมด/ ขนาดของประชากรซึ่งเท่ากับ 47,988 คน

e คือ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (Sampling error) ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ ± 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่น 95%

ดังนั้นจึงควรใช้จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประมาณ 397 คน

หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงคำนวณสัดส่วนของแต่ละมหาวิทยาลัยตามสัดส่วนของนิสิต

นักศึกษาได้จำนวนแต่ละมหาวิทยาลัย ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบสัดส่วน

พื้นที่การศึกษา	จำนวน ประชากร	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยบูรพา	31,603	261
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	13,122	109
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	3,263	27
รวม	47,988	397

3. การสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญนั้นเป็นการเก็บข้อมูลให้ครบตามที่ต้องการ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนหรือตามที่ได้รับความร่วมมือ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญมีข้อดี ดังนี้ 1. มีความสะดวกและรวดเร็วในการเก็บข้อมูล 2. ประหยัดค่าใช้จ่าย 3. ประหยัดเวลา แต่ยังมีข้อเสีย ดังนี้ 1. มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล 2. ไม่สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ดี (ธีระดา ภิญโญ, 2548)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านอิทธิพลจากเพื่อน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านสื่อโฆษณา

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามด้านการเข้าถึงแหล่งขาย

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามด้านภาวะความเครียด

วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และภาวะความเครียด

2. สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (Validity)

3. สร้างมาตรวัดระดับความคิดเห็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	=	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	=	3 คะแนน
เห็นด้วย	=	4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	=	5 คะแนน

การตีความค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของตัวแปรต่าง ๆ จากมาตรวัดข้างต้น ใช้เกณฑ์ในการหาช่วงอันตรภาคชั้น มีวิธีการแบ่งชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ตารางที่ 5 เกณฑ์การอธิบายระดับความคิดเห็นของตัวแปรต่าง ๆ

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.21 – 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.41 – 4.20	เห็นด้วย
2.61 – 3.40	ไม่แน่ใจ
1.81 – 2.60	ไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. ตรวจสอบข้อคำถามว่าสามารถวัดตัวแปรแต่ละตัวได้หรือไม่

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) และการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity)

การทดสอบความเที่ยงตรงในเนื้อหา (Content validity) เป็นการวัดข้อคำถามในแบบสอบถามว่าเนื้อหาครบถ้วนและตรงตามเนื้อหาที่จะวัดหรือไม่ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเที่ยงตรงโดยวิธีการ IOC (Index of item objective congruence) ซึ่งการทดสอบนี้จะมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

ทั้งหมด 4 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระ กุศลสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขมมาวีร์ รักรัชชูชีพ ดร. ปิยะ นาควัชระ และดร. ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน หลังจากที่ได้รับผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยให้เกณฑ์ในการตรวจสอบแบบสอบถาม มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 โดยค่าดัชนีความสอดคล้องต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่ามีความตรงด้านเนื้อหา (สิทธิ ชีรสรณ์, 2550) โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่านตรวจสอบข้อคำถามของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผลการทดสอบพบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านให้คะแนน +1 ในทุกข้อคำถาม อีกทั้งให้คำแนะนำในการปรับเปลี่ยนสำนวนของข้อคำถามอีกด้วย

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) สามารถหาได้โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือ หรือเรียกว่าอีกอย่างหนึ่งว่า ครอนบักอัลฟา (Cronbach's alpha) ถ้าค่าอัลฟามีค่ามากกว่า .70 ถือว่ามีความเชื่อถือระดับสูง ถ้าค่าอัลฟามีค่าระหว่าง .50 - .65 ถือว่ามีความเชื่อถือระดับปานกลาง และถ้าค่าอัลฟามีค่าต่ำกว่า .50 ถือว่ามีความเชื่อถือระดับต่ำ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในภาคสนามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากรของการศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัย จำนวน 30 คน ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี เพื่อนำข้อมูลมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือ และผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามบางข้อออกตามคำแนะนำของโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าครอนบักอัลฟา (Cronbach's Alpha) ของตัวแปรต่าง ๆ

ตัวแปร	จำนวนข้อคำถาม	ค่า α เก่า	ค่า α ใหม่
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3	.886	.907
สัมพันธภาพในครอบครัว	6	.907	.931
อิทธิพลจากเพื่อน	5	.910	.910
สื่อโฆษณา	5	.941	.941
การเข้าถึงแหล่งขาย	3	.858	.858
ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	5	.869	.903
ภาวะความเครียด	5	.886	.902

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 397 ชุด โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2560 – 31 ตุลาคม 2560
2. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้
 - 1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
 - 1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
 - 1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย
2. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้
 - 2.1 วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ซึ่งสถิติเชิงพรรณนา หมายถึง สถิติที่ใช้อธิบายกลุ่มข้อมูลที่เป็นตัวเลขที่เก็บรวบรวมมา โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย
 - 2.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test) เป็นการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรเพียงกลุ่มเดียว โดยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (\bar{x}) มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นในสมมติฐาน (สุทิน ชนะบุญ, 2560) ซึ่งผู้วิจัยนำไปทดสอบสมมติฐานที่ 1
 - 2.3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ซึ่งใช้เทคนิค Stepwise โดยเทคนิค Stepwise เป็นการผสมผสานระหว่างวิธีการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบก้าวหน้า (Forward) และแบบถอยหลัง (Backward) ขึ้นแรกจะทำการคัดเลือกตัวแปรแบบก้าวหน้า โดยเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่สูงที่สุดเข้าสมการ จากนั้นทดสอบตัวแปรที่ไม่ได้อยู่ในสมการว่ามีตัวแปรใดบ้างสามารถเข้ามาอยู่ได้ และในขณะเดียวกันก็ทดสอบตัวแปรในสมการว่า

ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการตัวใดมีโอกาสถูกกำจัดออก ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบถอยหลัง ในแต่ละครั้งที่ทำการคัดเลือกตัวแปร โดย 2 วิธีนี้ จนไม่มีตัวแปรใดถูกคัดออกจากสมการหรือไม่มีตัวแปรใดถูกนำเข้าสู่สมการ กระบวนการจะยุติและได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด (สุทิน ชนะบุญ, 2560) ซึ่งผู้วิจัยนำไปทดสอบสมมติฐานที่ 2-7

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจะแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์คุณลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-Test)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

DB	คือ	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
FR	คือ	สัมพันธภาพในครอบครัว
FI	คือ	อิทธิพลจากเพื่อน
MI	คือ	สื่อโฆษณา
AC	คือ	การเข้าถึงแหล่งขาย
AT	คือ	ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ST	คือ	ภาวะความเครียด
\bar{x}	คือ	ค่าเฉลี่ยข้อมูล (Mean)
SD	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	คือ	ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
R	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
F	คือ	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
Sig.	คือ	ค่านัยสำคัญ

B คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ (Regression coefficients)

β คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standard regression coefficients)

Std. Error คือ ความคลาดเคลื่อน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากร

จากการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่และร้อยละ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ มหาวิทยาลัยที่ศึกษา คณะ ชั้นปีที่ศึกษา รายรับต่อเดือน ประเภทที่พักอาศัย พฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด ความถี่ในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยมากที่สุด ระยะเวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อาการที่เคยเกิดขึ้นบ่อยที่สุดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปัญหาสุขภาพ และผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	165	41.60
หญิง	232	58.40
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.40 และเป็นเพศชาย จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 18 ปี	15	3.80
18-19 ปี	135	34.00
20-21 ปี	177	44.50
22-23 ปี	61	15.40
24-25 ปี	9	2.30
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 20-21 ปี จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมาคือ มีอายุ 18-19 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีอายุ 22-23 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.40 มีอายุน้อยกว่า 18 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และมีอายุ 24-25 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามมหาวิทยาลัยที่ศึกษา

มหาวิทยาลัยที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยบูรพา	261	65.70
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	109	27.50
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	27	6.80
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 65.70 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	26	6.50
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	13	3.30
คณะโลจิสติกส์	13	3.30
คณะศึกษาศาสตร์	38	9.60
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	36	9.10
คณะวิทยาการสารสนเทศ	5	1.20
คณะสาธารณสุขศาสตร์	31	7.80
คณะเกษตรศาสตร์	1	0.30
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	48	12.10
คณะวิทยาศาสตร์	31	7.80
คณะศิลปกรรมศาสตร์	8	2.00
วิทยาลัยนานาชาติ	3	0.80
คณะดนตรีและการแสดง	9	2.30
คณะวิศวกรรมศาสตร์	56	14.10
คณะวิทยาการจัดการ	20	5.00
คณะเศรษฐศาสตร์	10	2.50
คณะพาณิชยศาสตร์	23	5.80
คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ	3	0.80
คณะศิลปะศาสตร์	3	0.80
คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ	1	0.20
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร	5	1.20
คณะเทคโนโลยีสังคม	3	0.80
คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์	11	2.70
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะ
วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 รองลงมาคือ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.60 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.10 คณะวิทยาศาสตร์และคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีค่าเท่ากัน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 คณะการจัดการและการท่องเที่ยว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 คณะพาณิชยศาสตร์บริหารธุรกิจ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์และคณะโลจิสติกส์ มีค่าเท่ากัน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 คณะเศรษฐศาสตร์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 คณะดนตรีและการแสดง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 คณะวิทยาการสารสนเทศและคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เกษตร มีค่าเท่ากัน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 วิทยาลัยนานาชาติ คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ คณะศิลปศาสตร์และคณะเทคโนโลยีสังคม มีค่าเท่ากัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 คณะเภสัชศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเท่ากัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	48	12.10
ชั้นปีที่ 2	133	33.50
ชั้นปีที่ 3	83	20.90
ชั้นปีที่ 4	130	32.70
ชั้นปีที่ 5	3	0.80
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 รองลงมาคือ กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.90 กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 และกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 5 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1,000 – 3,000 บาท	5	1.30
3,001 – 6,000 บาท	80	20.20
6,001 – 9,000 บาท	136	34.30
9,001 – 12,000 บาท	85	21.40
12,001 – 15,000 บาท	44	11.10
มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป	47	11.70
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายรับต่อเดือนอยู่ที่ 6,001 – 9,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 34.30 รองลงมาคือ มีรายรับต่อเดือนอยู่ที่ 9,001 – 12,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 มีรายรับต่อเดือนอยู่ที่ 3,001 – 6,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.20 มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 มีรายรับต่อเดือนอยู่ที่ 12,001 – 15,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 และมีรายรับต่อเดือนอยู่ที่ 1,000 – 3,000 บาท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทที่พักอาศัย

ประเภทที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
บ้านผู้ปกครอง/ บ้านญาติ	73	18.40
หอพักภายในมหาวิทยาลัย	37	9.30
หอพักนอก/ คอนโด	236	59.40
บ้านเช่า	51	12.90
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พักอาศัยที่หอพักนอก/ คอนโด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.40 รองลงมาคือ พักอาศัยที่บ้านผู้ปกครอง/บ้านญาติ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40 พักอาศัยที่บ้านเช่า จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 และพักอาศัยที่หอพักภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของบิดามารดา

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ดื่มทั้งสองคน	157	39.50
บิดาดื่มเพียงคนเดียว	156	39.30
มารดาดื่มเพียงคนเดียว	35	8.80
ดื่มทั้งสองคน	49	12.40
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่า บิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ บิดาดื่มเพียงคนเดียว จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 บิดามารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 และมารดาดื่มเพียงคนเดียว จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดื่มบ่อยที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
เหล้า	113	28.50
วิสกี้	4	1.00
บรันดี	2	0.50
เบียร์	169	42.50
สปาย ไวน์คูลเลอร์	25	6.30
น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์	84	21.20
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาคือ ดื่มเหล้า จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ดื่มน้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 ดื่มสปาย ไวน์คูลเลอร์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.30 ดื่มวิสกี้ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 และดื่มบรันดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง	294	74.10
อาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง	77	19.40
อาทิตย์ละ 5-6 ครั้ง	19	4.70
มากกว่าอาทิตย์ละ 6 ครั้ง	7	1.80
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 74.10 รองลงมาคือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.40 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาทิตย์ละ 5-6 ครั้ง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าอาทิตย์ละ 6 ครั้ง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
คลายเครียด/ก্লุ้มใจ	56	14.10
เพื่อนชักชวน	122	30.60
เข้าสังคมในหมู่เพื่อน	134	33.80
คนในครอบครัวชักชวน	3	0.80
ฉลองในเทศกาลต่าง ๆ	81	20.40
มีปัญหาในครอบครัว	1	0.30
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคมในหมู่เพื่อน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 รองลงมาคือ เพื่อนชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อฉลองในเทศกาลต่าง ๆ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อคลายเครียด/

กลุ่มใจ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.10 คนในครอบครัวชักชวนให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะมีปัญหาในครอบครัว จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยมากที่สุด

บุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มคนเดียว	21	5.30
เพื่อน	339	85.40
สมาชิกในครอบครัว	15	3.80
แฟน/คนรัก	22	5.50
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อน จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 85.40 รองลงมาคือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับแฟน/คนรัก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คนเดียว จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับสมาชิกในครอบครัว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระยะเวลาในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	62	15.60
1-2 ชั่วโมง	137	34.50
2-4 ชั่วโมง	123	31.00
มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป	75	18.90
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 1-2 ชั่วโมง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50 รองลงมาคือ ใช้เวลาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2-4 ชั่วโมง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 ใช้เวลาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 และใช้เวลาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยกว่า 1 ชั่วโมง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 100 บาท	89	22.40
101-200 บาท	117	29.50
201-300 บาท	99	24.90
301-400 บาท	42	10.60
401-500 บาท	20	5.00
500 บาทขึ้นไป	30	7.60
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคา 101-200 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 รองลงมาคือ ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคา 201-300 บาท จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคาไม่เกิน 100 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคา 301-400 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคา 500 บาทขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 และซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ราคา 401-500 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาการที่เคยเกิดขึ้นบ่อยที่สุดจากการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อาการที่เคยเกิดขึ้นบ่อยที่สุดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
อาการเมาค้าง	121	30.40
คลื่นไส้ อาเจียน	46	11.60
มีอาการมือสั่น	12	3.00
หงุดหงิดง่าย	11	2.80
หลงลืมเป็นระยะ	15	3.80
ไม่มี	192	48.40
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีอาการอะไร เกิดขึ้น จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 รองลงมาคือ มีอาการเมาค้าง จำนวน 121 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.40 มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60 มีอาการหลงลืมเป็น ระยะ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 มีอาการมือสั่น จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และมี อาการหงุดหงิดง่าย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาสุขภาพ

ปัญหาสุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โรคกระเพาะอาหาร	47	11.80
โรคตับแข็ง	12	3.00
ความดันโลหิตสูง	3	0.80
โรคมะเร็ง	16	4.00
โรคพิษสุราเรื้อรัง	14	3.60
ไม่มี	305	76.80
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาสุขภาพ จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 76.80 รองลงมาคือ เป็นโรคกระเพาะอาหาร จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80 เป็นโรคมะเร็ง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 เป็นโรคตับแข็ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 และมีความดันโลหิตสูง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น	199	50.10
หนี้สินที่เกิดจากการดื่ม	16	4.00
มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น	65	16.40
ไม่มี	117	29.50
รวม	397	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการซื้อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมาคือ ไม่มีผลกระทบต่อ ค่าใช้จ่ายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 มีค่าใช้จ่ายด้าน สุขภาพเพิ่มขึ้น จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 และมีหนี้สินที่เกิดจากการดื่ม เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์คุณลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา

ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะตัวแปรที่ศึกษา จะมีจำนวน 7 ตัวแปร ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด ซึ่งผู้วิจัย ได้แบ่ง รายละเอียดผลการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรในภาพรวมและผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรรายด้าน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรในภาพรวม มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 7 ตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ปัจจัยที่ศึกษา	\bar{x}	SD	การแปลผล
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.67	.86	ต่ำมาก
สัมพันธภาพในครอบครัว	1.70	.77	ต่ำมาก
อิทธิพลจากเพื่อน	2.64	.88	ปานกลาง
สื่อโฆษณา	2.25	.88	ต่ำ
การเข้าถึงแหล่งขาย	3.11	1.10	ปานกลาง
ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	2.47	.81	ต่ำ
ภาวะความเครียด	2.50	.96	ต่ำ

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปต่ำสุด พบว่าการเข้าถึงแหล่งขาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, $SD = 1.10$) รองลงมาคือ อิทธิพลจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.64$, $SD = .88$) ภาวะความเครียด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.5$, $SD = .96$) ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.47$, $SD = .81$) สื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.25$, $SD = .88$) สัมพันธภาพในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{x} = 1.70$, $SD = .77$) และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{x} = 1.67$, $SD = .86$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรรายด้าน มีจำนวนตัวแปรทั้งหมด 7 ตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การตอบแบบสอบถามด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (DB) มีข้อความทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การ แปล ผล	ถ้า ดับ
1. ท่านดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จนเสีย การเรียน	231 (58.20)	91 (22.90)	44 (11.10)	27 (6.80)	4 (1.00)	1.70	.98	ต่ำ มาก	2
2. ท่านดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์มากจน ไม่สามารถจำ เรื่องราวใด ๆ ได้	212 (53.40)	108 (27.20)	36 (9.10)	38 (9.60)	3 (0.80)	1.77	1.01	ต่ำ มาก	1
3. ท่านเคยก่อเรื่อง ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น จากการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	276 (69.50)	67 (16.90)	22 (5.50)	22 (5.50)	10 (2.50)	1.55	1.00	ต่ำ มาก	3
รวม						1.67	.86	ต่ำมาก	

จากตารางที่ 25 พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{x} = 1.67$, $SD = .86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนไม่สามารถจำเรื่องราวใด ๆ ได้ (DB2)” ($\bar{x} = 1.77$, $SD = 1.01$) รองลงมาคือ “ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเสียการเรียน (DB1)” ($\bar{x} = 1.70$, $SD = .98$) และ “ท่านเคยก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (DB3)” ($\bar{x} = 1.55$, $SD = 1.00$) ตามลำดับ

สัมพันธภาพในครอบครัว

การตอบแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพในครอบครัว (FR) มีข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสัมพันธภาพในครอบครัว จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. บิดามารดามีความสุขเมื่อได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	154 (38.80)	85 (21.40)	103 (25.90)	37 (9.30)	18 (4.50)	2.19	1.18	ต่ำ	1
2. บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับท่าน	13 (3.30)	9 (2.30)	38 (9.60)	83 (20.90)	254 (64.00)	1.60	.98	ต่ำมาก	3
3. ท่านมีความรู้สึกที่ว่าบิดามารดาไม่ใส่ใจท่าน	9 (2.30)	21 (5.30)	24 (6.00)	96 (24.20)	247 (62.20)	1.61	.97	ต่ำมาก	4
4. บิดามารดาจู้จี้ขี้บ่น กับท่านเกินไปจนน่ารำคาญ	9 (2.30)	18 (4.50)	65 (16.40)	125 (31.50)	180 (45.30)	1.87	.99	ต่ำ	2
5. ท่านมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาเสมอ	-	17 (4.30)	39 (9.80)	81 (20.40)	260 (65.50)	1.53	.84	ต่ำมาก	5
6. ท่านไม่มีความผูกพันกับบิดามารดา	7 (1.80)	3 (0.80)	21 (5.30)	89 (22.40)	277 (69.80)	1.42	.78	ต่ำมาก	6
รวม						1.70	.77	ต่ำมาก	

จากตารางที่ 26 พบว่า ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{x} = 1.70$, $SD = .77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “บิดามารดามีความสุขเมื่อได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (FR1)” ($\bar{x} = 2.19$, $SD = 1.18$) รองลงมาคือ “บิดามารดาจู้จี้ ขี้บ่น กับท่านเกินไปจนน่ารำคาญ (FR4)” ($\bar{x} = 1.87$, $SD = .99$) “บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับท่าน (FR2)” ($\bar{x} = 1.60$, $SD = .98$) “ท่านมีความรู้สึกที่ว่าบิดามารดาไม่ใส่ใจท่าน (FR3)” ($\bar{x} = 1.61$, $SD = .97$) “ท่านมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาเสมอ (FR5)” ($\bar{x} = 1.53$, $SD = .84$) และ “ท่านไม่มีความผูกพันกับบิดามารดา (FR6)” ($\bar{x} = 1.42$, $SD = .78$) ตามลำดับ

อิทธิพลจากเพื่อน

การตอบแบบสอบถามด้านอิทธิพลจากเพื่อน (FI) มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิทธิพลจากเพื่อน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. กลุ่มเพื่อนของท่านส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	71 (19.90)	66 (16.60)	100 (25.20)	103 (25.90)	57 (14.40)	3.02	1.31	ปานกลาง	2
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อนเป็นการเพิ่มความสนุกสนานมากขึ้น	22 (5.50)	34 (8.60)	66 (16.60)	199 (50.10)	76 (19.10)	3.69	1.05	สูง	1
3. เพื่อนจะไม่พอใจหากท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	121 (30.50)	121 (30.50)	90 (22.70)	42 (10.60)	23 (5.80)	2.31	1.18	ต่ำ	4
4. เพื่อนของท่านคิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	124 (31.20)	129 (32.50)	79 (19.90)	22 (5.50)	43 (10.80)	2.32	1.27	ต่ำ	3
5. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน	201 (50.60)	112 (28.20)	34 (8.60)	48 (12.10)	2 (0.50)	1.84	1.05	ต่ำ	5
รวม						2.64	.88	ปานกลาง	

จากตารางที่ 27 พบว่า ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อน มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.64$, $SD = .88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อนเป็นการเพิ่มความสนุกสนานมากขึ้น (FI2)” ($\bar{x} = 3.69$, $SD = 1.05$) รองลงมาคือ “กลุ่มเพื่อนของท่านส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (FI1)” ($\bar{x} = 3.02$, $SD = 1.31$) “เพื่อนของท่านคิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (FI4)” ($\bar{x} = 2.32$, $SD = 1.27$) “เพื่อนจะไม่

พอใจหากท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (FI3)” ($\bar{x} = 2.32, SD = 1.27$) ($\bar{x} = 2.31, SD = 1.18$) และ “ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน (FI5)” ($\bar{x} = 1.84, SD = 1.05$) ตามลำดับ

สื่อโฆษณา

การตอบแบบสอบถามด้านสื่อโฆษณา (MI) มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสื่อโฆษณา จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ท่านต้องการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	171 (43.10)	136 (34.30)	59 (14.90)	30 (7.60)	1 (0.30)	1.88	.94	ต่ำ	5
2. จากโฆษณา ท่านรู้สึกว่าการโฆษณารูสึกว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่ดื่มได้ตามปกติ	94 (23.70)	137 (34.50)	88 (22.20)	72 (18.10)	6 (1.50)	2.39	1.08	ต่ำ	2
3. สื่อโฆษณาที่แปลกใหม่ทำให้ท่านอยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	111 (28.00)	143 (36.00)	59 (14.90)	74 (18.60)	10 (2.50)	2.32	1.14	ต่ำ	3
4. ท่านรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ๆ และอยากลองดื่มจากสื่อโฆษณา	126 (31.70)	66 (16.60)	99 (24.90)	95 (23.90)	11 (2.80)	2.49	1.24	ต่ำ	1

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การ แปล ผล	ลำ ดับ
5. การโฆษณา เครื่องดื่มนแอลกอฮอล์	140 (35.30)	104 (26.20)	98 (24.70)	53 (13.40)	2 (0.50)	2.18	1.07	ต่ำ	4
ส่วนใหญ่แสดงถึง ความสุขเมื่อดื่ม จึง ดื่มตามเพราะเชื่อว่า ดื่มแล้วมีความสุข									
รวม						2.25	.88	ต่ำมาก	

จากตารางที่ 28 พบว่า ปัจจัยด้านสื่อโฆษณา มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{x} = 2.25$, $SD = .88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “ท่านรู้จักเครื่องดื่มนแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ ๆ และอยากลองดื่มจากสื่อโฆษณา (MI4)” ($\bar{x} = 2.49$, $SD = 1.24$) รองลงมาคือ “จากโฆษณา ท่านรู้สึกว่าการดื่มนแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่ดื่มได้ตามปกติ (MI2)” ($\bar{x} = 2.39$, $SD = 1.08$) “สื่อโฆษณาที่แปลกใหม่ ทำให้ท่านอยากดื่มนเครื่องดื่มนแอลกอฮอล์ (MI3)” ($\bar{x} = 2.32$, $SD = 1.14$) “การโฆษณาเครื่องดื่มนแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่แสดงถึงความสุขเมื่อดื่ม จึงดื่มตามเพราะเชื่อว่าดื่มแล้วมีความสุข (MI5)” ($\bar{x} = 2.18$, $SD = 1.07$) และ “การโฆษณาเครื่องดื่มนแอลกอฮอล์ทำให้ท่านต้องการซื้อเครื่องดื่มนแอลกอฮอล์ (MI5)” ($\bar{x} = 1.88$, $SD = .94$) ตามลำดับ

การเข้าถึงแหล่งขาย

การตอบแบบสอบถามด้านการเข้าถึงแหล่งขาย (AC) มีข้อคำถามทั้งหมด 3 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรการเข้าถึงแหล่งขาย จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การ แปล ผล	ลำดับ
1. บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ซื้อได้สะดวก	50 (12.60)	61 (15.40)	65 (16.40)	181 (45.60)	40 (10.10)	3.25	1.21	ปาน กลาง	1
2. บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่าย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอด 24 ชั่วโมง	66 (16.60)	84 (21.20)	90 (22.70)	128 (32.20)	29 (7.30)	2.92	1.22	ปาน กลาง	3
3. บริเวณที่ท่านอาศัย มีสถานบันเทิงเป็น จำนวนมาก	75 (18.90)	52 (13.10)	76 (19.10)	130 (32.70)	64 (16.10)	3.14	1.36	ปาน กลาง	2
รวม						3.11	1.10	ปานกลาง	

จากตารางที่ 29 พบว่า ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขาย มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, $SD = 1.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ซื้อได้สะดวก (AC1)” ($\bar{x} = 3.25$, $SD = 1.21$) รองลงมาคือ “บริเวณที่ท่านอาศัย มีสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก (AC3)” ($\bar{x} = 3.14$, $SD = 1.36$) และ “บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอด 24 ชั่วโมง (AC2)” ($\bar{x} = 2.92$, $SD = 1.22$) ตามลำดับ

ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การตอบแบบสอบถามด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (AT) มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อคำถาม	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การ แปล ผล	ลำ ดับ
1. การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ช่วยสร้าง ความกล้าเพิ่มขึ้น	68 (17.10)	92 (23.20)	148 (37.30)	66 (16.60)	23 (5.80)	2.71	1.11	ปาน กลาง	2
2. การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นการ เข้าสังคม	35 (8.80)	47 (11.80)	109 (27.50)	174 (43.80)	32 (8.10)	3.30	1.07	ปาน กลาง	1
3. การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จะไม่ ส่งผลต่อสุขภาพแก่ผู้ ที่มีสุขภาพแข็งแรง	16 (4.00)	39 (9.80)	101 (25.40)	82 (20.70)	159 (40.10)	2.17	1.18	ต่ำ	4
4. การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นการ แสดงความเป็น ลูกผู้ชายหรือเกิดความ เสมอภาคทางเพศ	198 (49.90)	104 (26.20)	69 (17.40)	20 (5.00)	6 (1.50)	1.82	.99	ต่ำ	5
5. การดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่ผลิต จากต่างประเทศทำให้ คุณเป็นคนมีระดับ	154 (38.80)	70 (17.60)	90 (22.70)	48 (12.10)	35 (8.80)	2.35	1.33	ต่ำ	3
รวม						2.47	.81	ต่ำ	

จากตารางที่ 30 พบว่า ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.47$, $SD = .81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเข้าสังคม (AT2)” ($\bar{x} = 3.30$, $SD = 1.07$) รองลงมาคือ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยสร้างความกล้าเพิ่มขึ้น (AT1)” ($\bar{x} = 2.71$,

SD = 1.11) “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตจากต่างประเทศทำให้ผู้เป็นคนมีระดับ (AT5)” ($\bar{x} = 2.35$, SD = 1.33) “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพแก่ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง (AT3)” ($\bar{x} = 2.17$, SD = 1.18) และ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงความเป็นลูกผู้ชายหรือเกิดความเสมอภาคทางเพศ (AT4)” ($\bar{x} = 1.82$, SD = .99) ตามลำดับ

ภาวะความเครียด

การตอบแบบสอบถามด้านภาวะความเครียด (ST) มีข้อความทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรภาวะความเครียด จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}	SD	การแปลผล	ลำดับ
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีความสุข ผ่อนคลายความเครียด	76 (19.10)	58 (14.60)	99 (24.90)	137 (34.50)	27 (6.80)	2.95	1.24	ปานกลาง	1
2. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายเหนื่อยจากการทำงาน	90 (22.70)	91 (22.90)	126 (31.70)	88 (22.20)	2 (0.50)	2.55	1.08	ต่ำ	2
3. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะช่วยให้เจริญอาหาร	150 (37.80)	100 (25.20)	93 (23.40)	50 (12.60)	4 (1.00)	2.14	1.09	ต่ำ	5
4. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดความประหม่า/เงินอายุได้	121 (30.50)	81 (20.40)	71 (17.90)	123 (31.00)	1 (0.30)	2.50	1.22	ต่ำ	3
5. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะกำลังเผชิญปัญหา	162 (40.80)	71 (17.90)	67 (16.90)	60 (15.10)	37 (9.30)	2.34	1.38	ต่ำ	4
รวม						2.50	.96	ต่ำ	

จากตารางที่ 31 พบว่า ปัจจัยด้านภาวะความเครียด มีค่าคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 2.50$, $SD = .96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีความสุข ผ่อนคลายความเครียด (ST1)” ($\bar{x} = 2.95$, $SD = 1.24$) รองลงมาคือ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เหนื่อยหลังจากการทำงาน (ST2)” ($\bar{x} = 2.55$, $SD = 1.08$) “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดความประหม่า/เงินอายุได้ (ST4)” ($\bar{x} = 2.50$, $SD = 1.22$) “ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะกำลังเผชิญปัญหา (ST5)” ($\bar{x} = 2.34$, $SD = 1.38$) และ “การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะช่วยให้เจริญอาหาร (ST3)” ($\bar{x} = 2.14$, $SD = 1.09$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test)

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test) เป็นการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับการทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรเพียงกลุ่มเดียว โดยนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (\bar{x}) มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นในสมมติฐาน (สุทิน ชนะบุญ, 2560) ซึ่งผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test) มาทดสอบสมมติฐานที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับสูงหรือไม่ โดยผู้วิจัยจะกำหนดสมมติฐานในการทดสอบ คือ

$H_0 : \mu \leq 3.41$ (ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่อยู่ในระดับระดับสูง 3.41)

$H_1 : \mu > 3.41$ (ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง 3.41)

ซึ่งผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังตารางที่ 32 และตารางที่ 33

ตารางที่ 112 สถิติค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว

	n	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
DB	397	1.67	.86	.04

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยประชากรกลุ่มเดียว

Test Value = 3.41				95% Confidence Interval of the Difference		
T	df	Sig.	Mean Diference	Lower	Upper	
DB	-40.240	396	.000	-1.73914	-1.8241	-1.6542

จากตารางที่ 32 และ 33 พบว่า ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ 1.67 ค่า t-test คือ -40.240 แสดงว่า ขอมรับ H_0 แต่ปฏิเสธ H_1 หมายถึง ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 3.41 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการดื่มสุราอยู่ใน ระดับที่ไม่สูงนั่นเอง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบปัญหาตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูง (Multicollinearity problem) เป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ทำการศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด โดยเทคนิคการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) เพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ ถ้าพบว่าคูใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.80 แสดงว่าตัวแปรคู่ดังกล่าว มีความสัมพันธ์กันเองสูง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อ โฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) ซึ่งมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังตารางที่

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตัวแปร	DB	FR	FI	MI	AC	AT	ST
DB	-						
FR	.483**	-					
FI	.222**	.454**	-				
MI	.269**	.357**	.401**	-			
AC	.245**	.345**	.388**	.367**	-		
AT	.193**	.338**	.620**	.488**	.395**	-	
ST	.140**	.215**	.432**	.443**	.390**	.770**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 34 พบว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 2 คู่ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จำนวน 11 คู่ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คู่ และมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จำนวน 2 คู่ อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่มีค่าต่ำกว่า .80 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเองสูง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2546) ผู้วิจัยได้ศึกษาหารายละเอียดเพิ่มเติม จากการศึกษาวิเคราะห์ค่าสัมสัมพันธ์ของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูง ได้ทราบว่า ค่า Tolerance จากงานของผู้วิจัยมีค่าตั้งแต่ .297 - .740 ซึ่งมีค่ามากกว่า .20 จึงไม่มีปัญหาตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูง และค่า VIF จากงานของผู้วิจัยมีค่าตั้งแต่ 1.351 – 3.362 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 จึงไม่มีปัญหาตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเองสูงเช่นกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน

การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน

การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน เป็นการผสมผสานระหว่างวิธีการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์แบบก้าวหน้า (Forward) และแบบถอยหลัง (Backward) ขั้นแรกจะทำการคัดเลือกตัวแปรแบบก้าวหน้า โดยเลือกตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่สูงที่สุดเข้าสมการ จากนั้นทำการทดสอบตัวแปรที่ไม่ได้อยู่ในสมการว่ามีตัวแปรใดบ้างสามารถเข้ามาอยู่ได้ และในขณะเดียวกันก็ทดสอบตัวแปรในสมการว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่อยู่ในสมการตัวใดมีโอกาสถูกกำจัดออก ด้วยวิธีการคัดเลือกแบบถอยหลัง ในแต่ละครั้งที่ทำการคัดเลือกตัวแปรโดย 2 วิธีนี้ จนไม่มีตัว

แปรไดถูกคัดออกจากสมการหรือไม่มีตัวแปรใดถูกนำเข้าสู่สมการ กระบวนการจะยุติและได้สมการถดถอยที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์สูงสุด (สุทิน ชนะบุญ, 2560)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวแปรอิสระ จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อน สื่อโฆษณา การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นต้น ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.576	.116		4.945	.000
สัมพันธภาพในครอบครัว	.499	.053	.443	9.457	.000**
สื่อโฆษณา	.109	.046	.111	2.366	.018*

R = .494 , R² = .244 , Adjust R² = .240 , Std. Error = .751 , F = 5.599 , Sig. = .018

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 35 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 2 ตัวแปร คือ สัมพันธภาพในครอบครัวและสื่อโฆษณา โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ สัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .499 และ .109 ตามลำดับ โดยทั้ง 2 ตัวแปรสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ร้อยละ 24.0 (Adjust R² = .240) จากข้างต้น ตัวแปรที่ถูกคัดออกมีทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึงแหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด ซึ่งไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หากนำตัวแปรพยากรณ์มาเขียนในรูปของสมการที่ใช้ค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized coefficients) จะได้สมการดังนี้

$$DB = .576 + .499FR + .109MI$$

(4.945) (9.457) (2.366)

จากสมการสามารถอธิบายได้ว่า สัมพันธภาพที่ไม่ดีในครอบครัวและสื่อโฆษณา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งก็คือถ้าหากสัมพันธภาพที่ไม่ดีใน

ครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเพิ่มขึ้น .499 หน่วย และถ้าหากสื่อโฆษณาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเพิ่มขึ้น .109 หน่วย

ส่วนที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

หลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ด้วยวิธี Stepwise และนำมาทดสอบกับสมมติฐาน จะมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับสูง

ผลการศึกษา พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับที่ไม่สูง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านภาวะความเครียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านภาวะความเครียดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 36 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับสูง	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านภาวะความเครียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ซึ่งวิจัยเล่มนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 31,603 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำนวน 13,262 คน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 3,263 คน รวม 47,988 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิต ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย 3 แห่ง จำนวน 397 คน จำแนกได้ดังนี้ 1. นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 261 คน 2. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จำนวน 109 คน 3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 27 คน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านอิทธิพลจากเพื่อน

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านสื่อโฆษณา

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามด้านการเข้าถึงแหล่งขาย

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามด้านภาวะความเครียด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา และนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จำนวน 397 ชุด โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2560 – 31 ตุลาคม 2560

3.2 ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม

3.3 นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งในการวิเคราะห์ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้

4.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

สรุปผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี” ผู้วิจัยได้ผลสรุปดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจากมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 โดยมีอายุระหว่าง 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.60 พบว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นนิสิตจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 14.10 ด้านรายรับต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.30 พบว่านิสิตโดยส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่หอพักนอกหรือคอนโด คิดเป็นร้อยละ 59.40 ด้านพฤติกรรมการดื่มของบิดามารดาส่วนใหญ่จะไม่ได้ดื่มทั้งสองคน คิดเป็นร้อยละ 39.50 ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิสิตดื่มบ่อยที่สุด คือ เบียร์ คิดเป็นร้อยละ 42.60 ความถี่ในการดื่มจะอยู่ที่ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ ด้านเหตุผลในการดื่ม พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เป็นการเข้าสังคมในหมู่เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 33.80 บุคคลที่ดื่มด้วยมากที่สุดส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 85.40 ด้านระยะเวลาในการดื่มแต่ละครั้งจะอยู่ที่ 1-2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 34.50 ราคาของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะอยู่ที่ 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.50 อาการที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาการเมาค้าง คิดเป็นร้อยละ 30.50 ด้านปัญหาสุขภาพ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาสุขภาพแต่อย่างใด คิดเป็นร้อยละ 11.80 ด้านผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า มีค่าใช้จ่ายในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 50.10

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะ
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับที่ไม่สูง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิต
ระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยด้านสื่อโฆษณาไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายไม่มีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มี
อิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ปัจจัยด้านภาวะความเครียดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์คุณลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา พบว่า ตัวแปรในภาพรวมทั้ง 7 ตัว
แปร ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปต่ำสุด จะมีรายละเอียด
ดังนี้ การเข้าถึงแหล่งขาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อิทธิพลจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับปานกลาง ภาวะความเครียด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ สื่อโฆษณา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ สัมพันธภาพในครอบครัว
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ
มาก ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ตัวแปร
จำนวน 21 คู่ ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเองสูง อีกทั้งตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 2 ตัวแปร คือ สัมพันธภาพในครอบครัวและสื่อโฆษณา ส่วนตัวแปรที่ไม่มี
อิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มี 4 ตัวแปร ได้แก่ อิทธิพลจากเพื่อน การเข้าถึง
แหล่งขาย ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และภาวะความเครียด

ส่วนที่ 6 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มี 2 สมมติฐานที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และสมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

อภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับสูง

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีมีภาวะพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ในระดับที่ไม่สูง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นางนุช ตันติธรรม (2549) พบว่า ผู้ขับขี่ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในข้อหาขับขี่ยานพาหนะขณะเมาสุราส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มสุราอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยะ ทองบาง (2550) พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี อยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศุภฤกษ์ แสงคำ (2552) พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นน อำเภอลำควน จังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของชฎิล สมรภูมิ (2554) พบว่า นักเรียนวัยรุ่นนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำมาก และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) พบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับต่ำมาก ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุวรรณ พลสขม และคณะ (2551) พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมที่เป็นเพศชายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชลธิชา อรุณพงษ์ (2552) พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชาลิตกร กงเพชร (2555) พบว่า นักศึกษาหญิง สาขาอาชีวศึกษาที่สถาบันการศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่งมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยา บัวสอน และคณะ (2555) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับ

ปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของกชพร ลำพองพวง และคณะ (2558) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรานต์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) พบว่า ชาวชุมชนบ้านนุมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของวัลลภา กุณทียะ และคณะ (2558) พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550) พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคสุรา ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัวทัศนคติต่อการบริโภคสุรา และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของพินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุวรรณ พลสยาม และคณะ (2551) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ สัมพันธภาพในครอบครัวหรือการมีปัญหากันในครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของวีระนุช ก่อแก้ว และคณะ (2552) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชนจังหวัดพิจิตร สอดคล้องกับผลการศึกษาของช่อแก้ว ร่มสุข และคณะ (2555) พบว่า ความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร มาจากสัมพันธภาพในครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยา บัวสอน (2555) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรัชชา บุญปัญญา และคณะ (2557) พบว่า สาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ สัมพันธภาพในครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของทิมมพร หอศิริ และคณะ (2559) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุรา คือ สัมพันธภาพในครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ สัมพันธภาพในครอบครัว ในเชิงที่สมาชิกในครอบครัวดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ครอบครัว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Furiscal (2008) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวหรืออิทธิพลจากครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองบาเกียว ประเทศฟิลิปปินส์ และ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ha (2012) พบว่า โครงสร้างครอบครัวหรือสัมพันธภาพใน ครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเมือง โฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอิทธิพลจากเพื่อนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมพร สิทธิสงคราม (2549) พบว่า อิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) พบว่า ในการบริโภคสุรานั้น มาจาก การชักชวนจากเพื่อน ๆ หรือเรียกว่าอิทธิพลจากเพื่อนนั่นเอง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปรียาพร ศุภษร (2550) พบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของพินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อ การตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา ของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มสุรา เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกอยากดื่มสุรา เมื่อเห็นเพื่อนดื่มสุราและชอบที่จะดื่มสุราสังสรรค์ กับเพื่อน ๆ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุวรรณ พลสมย และคณะ (2551) พบว่า อิทธิพล จากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของชลธิชา อรุณพงษ์ (2552) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็น 1 ในปัจจัยเสริมที่มี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชญ์กี แสงดำ (2552) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของวีระนุช ก่อแก้ว และคณะ (2552) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชน จังหวัดพิจิตร คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) พบว่า สาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชฎิล สมรภูมิ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดในชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร คือ อิทธิพล จากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชวลิตร กงเพชร (2555) พบว่า แรงจูงใจในการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีพศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่ง คือ อิทธิพลจาก เพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของช่อแก้ว ร่มสุข และคณะ (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัด กำแพงเพชร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อิทธิพลของเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รัตติยา บัวสอน และคณะ (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ยอดนิล (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรัชยา บุญปัญญา และคณะ (2557) พบว่า สาเหตุของการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของฉิมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อิทธิพลจากเพื่อน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมมันดา ไชยกาญจน์ และคณะ (2560) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Furiscal (2008) พบว่า อิทธิพลจากเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองบาเกียว ประเทศฟิลิปปินส์

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสื่อโฆษณามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของนงนุช ดันติธรรม (2549) พบว่า การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาเป็นปัจจัยเสริมที่มีความความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ขับขีที่เมาสุราแล้วขับรถในเขตกรุงเทพฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของสมพร สิทธิสงคราม (2549) พบว่า อิทธิพลทางสังคมที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนในสถาบันการศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาและการศึกษาเอกชน ทางภาคเหนือ คือ สื่อมวลชนหรือสื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ และคณะ (2550) พบว่า จากการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามส่วนใหญ่จะดื่มสุราตามสื่อโฆษณาต่าง ๆ สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรียาพร ศุภษร (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของพินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุวรรณ พลสมม และคณะ (2551) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของคุษฎี แสงคำ (2552) พบว่า สื่อโฆษณาเป็นปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น สอดคล้องกับผลการศึกษาของช่อแก้ว ร่มสุข และคณะ (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยา บัวสอน และคณะ (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ขอนนิล (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาชีเมี่ยง จังหวัดจันทบุรี คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมพิกา หอมจิตต์ (2557) พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ดื่มให้ความสำคัญมากที่สุด คือ สื่อโฆษณา สอดคล้องกับผลการศึกษาของวัลลภา คุณทียะ และคณะ (2558) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย จังหวัดชัยนาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเข้าถึงสื่อโฆษณาต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อัมมندا ไชยกาญจน์ และคณะ (2560) พบว่า สื่อโฆษณาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการเข้าถึงแหล่งขายไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมมندا ไชยกาญจน์ และคณะ (2560) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของนงนุช ตันดิธรรม (2549) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายหรือสถานที่ดื่มสุราเป็นปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ขับขี่ยานพาหนะขณะเมา สุรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ และคณะ (2550) พบว่า ในการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามนั้น สภาพแวดล้อมบริเวณที่พักอาศัยมีร้านจำหน่ายสุราหลายที่และสามารถหาซื้อได้ง่าย ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มสุรา คือ การเข้าถึงแหล่งขาย ซึ่งนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ รู้สึกดีที่ รอบ ๆ รั้วมหาวิทยาลัย มีร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าถึงง่าย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา ของจรรูวรรณ พลสขม และคณะ (2551) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ การเข้าถึงแหล่งขาย ไม่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของศุภฤกษ์ แสงคำ (2552) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่น อำเภอลำควน จังหวัดสุรินทร์ ไม่สอดคล้อง กับผลการศึกษาของชฎิล สมรภูมิ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ การเข้าถึงแหล่งขาย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรารักษ์ทิพย์ อุจะรัตน และคณะ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุดของชาวชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร คือ การ เข้าถึงแหล่งขาย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชวลิตกร กงเพชร (2555) พบว่า แรงจูงใจในการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีวศึกษาที่สถาบันการศึกษาที่คัดสรรแห่ง หนึ่ง คือ การเข้าถึงแหล่งขาย ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยา บัวสอน และคณะ (2555)

พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรัชยา บุญปัญญา และคณะ (2557) พบว่า สาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ การเข้าถึงแหล่งขาย โดยบริเวณที่พักอาศัยของนักศึกษามีสถานบันเทิงและสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมพิกา หอมจิตต์ (2557) พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผู้ดื่มให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านช่องทางจำหน่าย ซึ่งได้แก่ การเข้าถึงสถานที่แหล่งซื้อขายได้ง่าย และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของซิมมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า การเข้าถึงแหล่งขายเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานที่ 6 ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิณฑุร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอ้อยทิพย์ ถานันตะ (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ ค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นมีค่านิยมที่ว่า การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของสังคมไทยและวัยรุ่น การดื่มสุราทำให้รู้สึกถึงการเป็นผู้ใหญ่ และนักศึกษาที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ไม่ควรมีระเบียบห้ามไม่ให้ดื่มสุรา ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจาวรธรรม พลสยาม และคณะ (2551) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ ต้องการเข้าสังคม ซึ่งการต้องการเข้าสังคมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของศุภฎี แสงดำ (2552) พบว่า ด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยนำที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) พบว่า สาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ ต้องการเข้าสังคม เพราะการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคมเป็นค่านิยมแบบหนึ่งของสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรางค์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ

ชาวชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร คือ ดั้มเพื่อเข้าสังคมและสังสรรค์เพราะการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์เพื่อเข้าสังคมเป็นค่านิยมแบบหนึ่งของสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของช่อแก้ว ร่มสุข และคณะ (2555) พบว่า ความคิดเห็นพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดั้มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มาจากค่านิยมของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรัชยา บุญปัญญา และคณะ (2557) พบว่า สาเหตุของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ ค่านิยมของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ ซึ่งนักศึกษามีค่านิยมที่ว่า การดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์นั้นถือเป็นการแสดงความเป็นผู้ใหญ่ และเป็นการเข้าสังคม ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมพิกา หอมจิตต์ (2557) พบว่า ค่านิยมของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์เป็น 1 ในปัจจัยด้านจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อและการบริโภคเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ โดยค่านิยมที่พบมากที่สุด คือ การดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์สามารถสร้างบรรยากาศให้สนุกสนานได้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของทิมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า เหตุผลที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือส่วนใหญ่ดั้มสุราครั้งแรกนั้น เพราะ ดั้มเพื่อเข้าสังคม ซึ่งการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์เป็นค่านิยมสมัยใหม่ที่นิยมมากที่สุด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุรเมศวร์ ฮาซิม และคณะ (2560) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ค่านิยมของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมมันดา ไชยกัญจน์ และคณะ (2560) พบว่า ค่านิยมของการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

สมมติฐานที่ 7 ปัจจัยด้านภาวะความเครียดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภาวะความเครียดไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรียาพร ศุภษร (2550) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม คือ ภาวะความเครียด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจารุวรรณ พลสยม และคณะ (2551) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ การมีปัญหาในครอบครัว นำพาซึ่งภาวะความเครียด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตติยาพร ทองมาก และคณะ (2551) พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดั้มเครื่องดั้มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ การดั้ม

เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์เพื่อคลายเครียดและดื่มเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เผชิญอยู่ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ และคณะ (2553) พบว่า สาเหตุของการดื่มสุราของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี คือ ภาวะคลายเครียด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของปรังค์ทิพย์ อุจะรัตน์ และคณะ (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของชาวชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร คือ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อต้องการคลายเครียดจากการทำงาน ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิรัชยา บุญปัญญา และคณะ (2557) พบว่า สาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยจันทระเกษม คือ ภาวะความเครียด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของกชพร ลำพองพวง และคณะ (2558) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ประชาชนในจังหวัดอุดรธานีดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คือ ภาวะความเครียด ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของทินัมพร หอสิริ และคณะ (2559) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ภาวะความเครียด และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Furiscal (2008) พบว่า ความเครียดเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเมืองบาเกียว ประเทศฟิลิปปินส์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยควรตระหนักถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตโดยการทำให้นโยบายหรือคำปรึกษาให้แก่ นิสิต หรือจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาพบปะกับนิสิตเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการพูดคุย และสร้างทัศนคติที่ดีแก่นิสิต
2. กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้ โภชนา และวิธีการหลีกเลี่ยงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อีกทั้งรณรงค์ให้ผู้ที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนให้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสังคมที่ดี ในกรณีที่มีผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเสพติดแล้ว ควรชักชวนให้เข้ามาบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการประสานงานกับชุมชน และให้ชุมชนประสานกับแต่ละครอบครัว เพื่อให้ทุกคนจะได้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีต่อไป
3. ผู้ปกครองควรดูแลเอาใจใส่บุตร ไม่เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีต่อบุตร หมั่นสอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรอย่างสม่ำเสมอ หมั่นสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมีความเข้าใจในตัวบุตร
4. ทางด้านสื่อโฆษณาควรมีมาตรการควบคุมที่เข้มงวด เพราะปัจจุบันเด็ก ๆ สามารถเข้าถึงสื่อได้อย่างง่ายดาย สามารถลอกเลียนแบบตามสื่อที่เสนอได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างเพียง 3 มหาวิทยาลัยเท่านั้น ผลการศึกษาจึงไม่ครอบคลุมมากเท่าที่ควร ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่า อาจเป็นพื้นที่เดิมหรือพื้นที่อื่น หากเป็นพื้นที่อื่น สามารถนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลที่มีความสมบูรณ์และชัดเจนมากขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยตัวอื่นเพิ่ม ซึ่งตัวแปรต้นที่ผู้วิจัยกำหนดมาจำนวน 6 ตัวนี้ เป็นตัวแปรที่ทำให้ได้ผลการศึกษาที่ให้ความชัดเจนในระดับหนึ่ง เมื่อเวลา สถานการณ์ และเหตุปัจจัยเปลี่ยนไป จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ซึ่งความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

บรรณานุกรม

- กชพร ถ้ำทองพวง และสมเดช พิณจิสุนทร. (2558). ความซุกซนของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ในจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2558. วารสารการพัฒนาศุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 4(3), 427-441.
- กรมสุขภาพจิต. (2548). แอลกอฮอล์คืออะไร. เข้าถึงได้จาก <https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=964>
- กระทรวงสาธารณสุข. (2550). การเกิดอุบัติเหตุทางจราจรที่ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือด. เข้าถึงได้จาก http://pr.moph.go.th/iprg/search_news.php?idNews=07
- กัลยาณมิตร. (2549). ครอบครัวได้รับอะไรจากเหล้า. เข้าถึงได้จาก http://www.kalyanamitra.org/th/article_detail.php?i=392
- ขนิษฐา เฉลิมพันธ์. (2555). ความคิดเห็นของเยาวชนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ขนิษฐา แฝกหอม. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของครอบครัวในการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์มนุษยนิเวศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาครอบครัวและสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จารุวรรณ พลสยาม มณีบุษ รัตนโสภา วรรณิศา คงหน่อ อมรรัตน์ พันเส็ง และสยาม รุ่งเรืองรัมย์. (2551). พฤติกรรมและทัศนคติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จิราพร เข้มขันติถาวร. (2550). การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนในชุมชนเมือง: กรณีศึกษาชุมชน หมู่ 3 อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จิรัชยา บุญปัญญา และนาถ พันธุมนาวิน. (2557). กลไกการป้องกันตนเองจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 40(1), 128-146.

- จูรี จันตุด. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู สัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรม การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 9 จังหวัด สงขลา. *วารสารมนุษยนิเวศศาสตร์, ฉบับพิเศษ*, 85-91
- เจาะลิระบบสุขภาพ. (2560). *พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยและปัจจัยเสริม*. เข้าถึงได้จาก <https://www.hfocus.org/content/2017/10/14639>
- ช่อแก้ว ร่มสุข และชจวรรณ อธิรัตน์. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภค เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง*, 5(1), 50-62.
- ชลธิชา อรุณพงษ์. (2552). พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดอุบลราชธานี. *วารสารพิษวิทยุตรศน์* 4(2), 113-121.
- ชวลิตกร กงเพชร. (2555). *ความชุก พฤติกรรม และผลกระทบของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน กลุ่มนักศึกษาหญิง สายอาชีวศึกษาที่คัดสรรแห่งหนึ่ง*. วิทยานิพนธ์แพทยศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเวชศาสตร์ชุมชน, คณะแพทยศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชฎิล สมรภูมิ. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารการศึกษและการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา*, 6(2), 29-40.
- ชัยณพงศ์ โคตรบัณฑิต. (2556). *พฤติกรรมมนุษย์: Behavior*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/271651>
- ทินัมพร หอสิริ ชูสิทธิ์ สิทธิสันต์ และกนกวรรณ ลิ้มศรีเจริญ. (2559). ความชุกของพฤติกรรม การดื่มสุรานักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 61(1), 3-14.
- ณัฐพงษ์ เชื้อชาติ. (2555). *การกระทำผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- คุณยา จิตตะยโสธร. (2552). การอบรมเลี้ยงดู: แนวคิดของ Diana Baumrind. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย*, 29(4), 173-187.
- คุณฤณี แสงดำ. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น อำเภอ ลำดวน จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- เดอะ เคบิน กรุงเทพฯ. (2560). *ผลกระทบต่อสุขภาพจิตเมื่อเสพติดเหล้าเรื้อรัง*. เข้าถึงได้จาก <https://th.thecabinbangkok.co.th/ผลกระทบต่อสุขภาพจิตเมื่อเสพติดเหล้าเรื้อรัง/>
 ตะวัน เกียรติบุญญาฤทธิ์ ทิพาพร สุจารี และบุญเลี้ยง ทุมทอง. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
 การบริโภคสุราของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.
 มหาสารคาม: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไทยพีบีเอสนิวส์. (2555). *ดื่มไม่ลดย ไม่เสี่ยง ถูกล้วงละเมิดทางเพศ กิจกรรมรณรงค์วัยรุ่นเสี่ยงถูก
 ละเมิดทางเพศในวันลอยกระทง*. เข้าถึงได้จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/129326>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2560). *ติดสุราเรื้อรัง เสี่ยงป่วยจิตเภท*. เข้าถึงได้จาก [https://www.thairath.co.th/
 content/981490](https://www.thairath.co.th/content/981490)
- ธีระดา ภิญญา. (2548). *การสุ่มตัวอย่างการวิจัย*. เข้าถึงได้จาก [www.teacher.ssru.ac.th/terada/
 pluginfile.../บทที่%203%20การสุ่มตัวอย่าง.pptx](http://www.teacher.ssru.ac.th/terada/pluginfile.../บทที่%203%20การสุ่มตัวอย่าง.pptx)
- นงนุช ตันติธรรม. (2549). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ขับขี่ที่เมาสุราแล้ว
 ขับรถใน เขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บริษัท กลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ. (2549). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแอลกอฮอล์*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.rvp.co.th/knowledge/SafetyDriving/indexalcohol05.htm>
- บัณฑิต ศรีไพศาล. (2549). *การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=998>
- บุญกร ชีวะธรรมานนท์. (2552). *ความรู้และพฤติกรรมในการจัดการขยะในครัวเรือนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรารักษ์ทิพย์ อูจะรัตน์ สุคนธ์ ไข่แก้ว วัฒนา พันธุ์ศักดิ์ และสุชีรา อุ่นตระกูล. (2554). *พฤติกรรม
 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทยเขตเมือง: กรณีศึกษาชุมชนบ้านบุ เขตบางกอกน้อย
 กรุงเทพมหานคร*. วารสารพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 29(1), 53-62.
- ปิยะ ทองบาง. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
 อาชีวศึกษา ในเขตอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรียาพร ศุภสร. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาระดับ
 อุดมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พัชราภรณ์ ด้านประทุม. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุบาลวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. *วารสาร มจร. วิชาการ*, 12(23), 54-63.
- แพรรณา ตั้งสกุล. (2553). *พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์*. เข้าถึงได้จาก http://praew-zoetic.blogspot.com/2010/02/blog-post_28.html
- รัตติยา บัวสอน และเชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล. (2555). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร. *รามาศิเบตีพยาบาลสาร*, 18(2), 259-271.
- รัตติยาพร ทองมาก วัชรภรณ์ ส่องสงค์ อลิษา นามไพบูลย์ ธงชัย ทองสุข เอกชัย วรท่า และสุนัดดา ลงพล. (2551). *ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- วิชาการ.คอม. (2553). *เล่าเรื่องเหล้า*. เข้าถึงได้จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/42039>
- วีระนุช ก่อแก้ว นิตยา ตากวิริยะนันท์ และศิริพร ชัมภลิจิต. (2552). ปัจจัยเสี่ยง ปัจจัยป้องกัน และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษาในชุมชนจังหวัดพิจิตร. *วารสารพยาบาล*, 59(3), 54-63
- วรรณฉัตร พวยพุ่ง. (2555). ปัญหาและอุปสรรคการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546. *วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี*, 9(1), 87-93.
- วัลลภา กุณพิยะ พรนภา หอมสินธุ์ และรุ่งรัตน์ ศรีสุริยเวศน์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนักเรียนอาชีวศึกษาชาย จังหวัดชัยนาท. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 8(1), 11-26.
- วิวัฒน์ เอกบูรณะวัฒน์. (2560). *การตรวจระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายของคนทำงาน*. เข้าถึงได้จาก http://www.summacheeva.org/index_article_alcohol.htm
- ศรัณย์ สิงห์ทน. (2552). *การเรียนรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทยจากวัฒนธรรมเพลงสมัยใหม่ของประเทศเกาหลีใต้*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2558). *เหล้า/ความจริง รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยประจำปี พ.ศ. 2558*. กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.
- ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2559). *ข้อเท็จจริงและตัวเลข: เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สาวิตรี วงศ์อินจันทร์ ยูนิ พงศ์จตุรวิทย์ และนุจรี ไชยมงคล. (2558). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการเล่นของเด็กวัยก่อนเรียนที่เข้ารับบริการในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. *วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา*, 10(1), 65-76.
- สุทิน ชนะบุญ. (2560). *สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยด้านสุขภาพเบื้องต้น*. ม.ป.ท.
- สุริย์ลักษณ์ สุจริตพงศ์. (2560). *ผลกระทบของการเสพยาเสพติดระหว่างตั้งครรภ์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/articleDetail.asp?id=796>
- สุรเมศวร์ ฮาซิม รัตนา เลิศสุวรรณศรี และรมิดา ศรีเหรา. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย จังหวัดปทุมธานี. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*, 6(1), 1-10.
- สมพร สิทธิสงคราม. (2549). ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น. *วารสารพยาบาลสาร*, 35(3), 30-41.
- สถาบันธัญญารักษ์. (2552). *ผลกระทบของการดื่มสุรา*. เข้าถึงได้จาก http://www.pmnidat.go.th/thai/index.php?option=com_content&task=view&id=1230&Itemid=106
- สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน. (2553). *ปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีการบริโภคแอลกอฮอล์*. เข้าถึงได้จาก <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=27&chap=6&page=t27-6-infodetail03.html>
- สาวิตรี พังงา และจุไรพร รอดเชื้อ. (2556). *บทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กในโรงเรียนอนุบาลกหกรรมศาสตร์เกษตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิ ชีรสรณ์. (2550). *เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา ฆารสินธุ์. (2555). *รูปแบบการเลี้ยงดูเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ของปู่/ย่า/ตา/ยาย ที่บริโภคสุราและไม่บริโภคสุราในอำเภอแห่งหนึ่ง จังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพเด็ก, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2546). *การใช้สถิติในการวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้า พรินต์ติ้ง.
- สุดสงวน สุชีสร. (2547). *อาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุริย์ กาญจนวงศ์. (2549). *การศึกษาปัญหาที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ สมชาย รักกลาง พงศ์มิตร โพธิ์กลาง สุปรีชา เคลือบคนโท รัชดา อนงค์เวช สืบศักดิ์ มีพวงพินธุ์ และเอนก ทองไทย. (2553). *พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2554). *โทษของสุรา การดื่มเหล้า ส่งผลต่ออวัยวะในร่างกายและกระทบต่อสังคม*. เข้าถึงได้จาก <https://www.honestdocs.co/alcohol-effects>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2555ก). *มหันตภัยอหิวาต์ โฆษณาแฝง เพิ่มนักดื่มหน้าใหม่*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/16685-มหันตภัยอหิวาต์ โฆษณาแฝง%20เพิ่มนักดื่มหน้าใหม่.html>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2555ข). *การดื่มเหล้า ปัจจัยสนับสนุนค่านิยมสังคมแบบชายเป็นใหญ่*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/16940-การดื่มเหล้า%20ปัจจัยสนับสนุนค่านิยมสังคมแบบชายเป็นใหญ่.html>
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2556). *อุบัติเหตุ-ทะเลาะวิวาท-ยากจน วิกฤตคนไทยกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/16473-อุบัติเหตุ-ทะเลาะวิวาท-ยากจน วิกฤตคนไทยกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.html>
- สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. (2555). *พิษของเหล้าต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด*. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiantialcohol.com/newsletters/view/953>
- อ้อยทิพย์ ถานันตะ. (2550). *ทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยปัญหาจิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 1(2), 250-259.
- อมรรัตน์ พรสมบูรณ์ศิริ ปราโมทย์ มลคล้ำ และรัชณี ครองระวะ. (2556). *การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ขยายโอกาส) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1*. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพฯ*, 29(2), 1-9.
- อรทัย วลีวงศ์. (2559). *แอลกอฮอล์กับปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรง ความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของสังคม*. เข้าถึงได้จาก https://www.wcas.or.th/wp-content/uploads/2016/05/alh_social_safety_20160512.pdf

- อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ขอดนิล. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 8(1), 115-128.
- อัญชลี เหมชะญาติ และศรีวรรณ ขอดนิล. (2555). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 8(1), 115-128.
- อึ้งฉพ ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). *อาชญากรรมและอาชญาวิทยา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพิกา หอมจิตต์. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อและบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสตรีวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมมندا ไชยกาญจน์ และอมรา ไชยกาญจน์. (2560). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(1), 103-113
- Furiscal, E. T. (2008). *Alcohol drinking behavior among adolescents high school students in Baguio city , Philippines*. Master's thesis, Primary health care management, Graduate Studies, Mahidol University.
- Ha, D. T. (2012). *Factors related to alcohol drinking behavior among adolescents in Ho Chi Minh city , Vietnam*. Master's thesis, Nursing science International program, The Faculty of Nursing, Burapha University.
- Robbins, S. P. (2005). *Organizational behavior*. New Jersey: Pearson Education.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลที่ได้รับจากท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำไปใช้เพื่อสรุปผลการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น จึงขอความกรุณาตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า 18 ปี () 18-19 ปี () 20-21 ปี
 () 22-23 ปี () 24-25 ปี () 26 ปีขึ้นไป

3. มหาวิทยาลัยที่ศึกษา

() มหาวิทยาลัยบูรพา
 () มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
 () มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

4. คณะ

() คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	() คณะพยาบาลศาสตร์
() คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	() คณะโลจิสติกส์
() คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	() คณะศึกษาศาสตร์
() คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	() คณะแพทยศาสตร์
() คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	() คณะวิทยาการสารสนเทศ
() คณะสาธารณสุขศาสตร์	() คณะเกษตรศาสตร์
() คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	() คณะวิทยาศาสตร์
() คณะศิลปกรรมศาสตร์	() คณะสหเวชศาสตร์
() วิทยาลัยนานาชาติ	() คณะดนตรีและการแสดง

- () คณะวิศวกรรมศาสตร์ () คณะวิทยาการจัดการ
 () คณะเศรษฐศาสตร์ () คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
 () คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ () คณะศิลปศาสตร์
 () คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ () คณะเทคโนโลยีสังคม
 () คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี () สถาบันเทคโนโลยีการบิน
 () คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร () คณะสัตวแพทยศาสตร์
 () คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์
 () อื่นๆ
5. ชั้นปี
- () ชั้นปีที่ 1 () ชั้นปีที่ 2
 () ชั้นปีที่ 3 () ชั้นปีที่ 4
 () ชั้นปีที่ 5 () ชั้นปีที่ 6
6. รายรับต่อเดือน
- () 1,000 – 3,000 บาท () 3,001 – 6,000 บาท
 () 6,001 – 9,000 บาท () 9,001 – 12,000 บาท
 () 12,001 – 15,000 บาท () มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป
7. ที่พักอาศัยในปัจจุบัน
- () บ้านผู้ปกครอง/บ้านญาติ () หอพักภายในมหาวิทยาลัย
 () หอพักนอก/คอนโด () บ้านเช่า
8. ปัจจุบันบิดามารดาของท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
- () ไม่ได้ดื่มทั้งสองคน () บิดาดื่มเพียงคนเดียว
 () มารดาดื่มเพียงคนเดียว () ดื่มทั้งสองคน
9. ชนิดของเครื่องดื่มที่ดื่มบ่อยมากที่สุด
- () เหล้า () วิสกี้ () เบียร์
 () เบียร์ () ไวน์ () สเปย์ ไวน์คูลเลอร์
 () น้ำผลไม้ผสมแอลกอฮอล์
10. โดยเฉลี่ยแล้ว ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บ่อยเพียงไร
- () อาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง () อาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง
 () อาทิตย์ละ 5-6 ครั้ง () มากกว่าอาทิตย์ละ 6 ครั้ง

11. เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- () คลายเครียด/กลุ้มใจ () เพื่อนชักชวน
 () เข้าสังคมในหมู่เพื่อน () คนในครอบครัวชักชวน
 () จลองในเทศกาลต่าง ๆ () มีปัญหาในครอบครัว
12. บุคคลที่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยมากที่สุด
- () ดื่มคนเดียว () เพื่อน
 () สมาชิกในครอบครัว () แฟน/คนรัก
13. ระยะเวลาที่ใช้ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง
- () น้อยกว่า 1 ชั่วโมง () 1-2 ชั่วโมง
 () 2-4 ชั่วโมง () มากกว่า 4 ชั่วโมงขึ้นไป
14. ท่านเลือกซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อครั้งเป็นราคาเท่าไร
- () ไม่เกิน 100 บาท () 101-200 บาท
 () 201-300 บาท () 301-400 บาท
 () 401-500 บาท () 500 บาทขึ้นไป
15. อาการที่เคยเกิดขึ้นกับตัวท่านบ่อยที่สุด จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- () อาการเมาค้าง () คลื่นไส้ อาเจียน
 () มีอาการมือสั่น () หงุดหงิดง่าย
 () หลงลืมเป็นระยะ () ไม่มี
16. ท่านมีปัญหาสุขภาพที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบใดมากที่สุด
- () โรคกระเพาะอาหาร () โรคตับแข็ง
 () ความดันโลหิตสูง () โรคมะเร็ง
 () โรคพิษสุราเรื้อรัง () เคยคิดทำร้ายตนเอง/ผู้อื่น
 () ไม่มี
17. ท่านเห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายแบบใดมากที่สุด
- () มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น
 () หนี้สินที่เกิดจากการดื่ม () มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น
 () ไม่มี

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนเสียการเรียน					
2. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากจนไม่สามารถจำเรื่องราวใด ๆ ได้					
3. ท่านเคยก่อเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
4. บิดามารดามีความสุขเมื่อได้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
5. บิดามารดาไม่มีเวลาให้กับท่าน					
6. ท่านมีความรู้สึกที่บิดามารดาไม่ใส่ใจท่าน					
7. บิดามารดาจู้จี้ ขี้บ่น กับท่านเกินไปจนน่ารำคาญ					
8. ท่านมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาเสมอ					
9. ท่านไม่มีความผูกพันกับบิดามารดา					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามด้านอิทธิพลจากเพื่อน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
10. กลุ่มเพื่อนของท่านส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
11. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มเพื่อนเป็นการเพิ่มความสนุกสนานมากขึ้น					
12. เพื่อนจะไม่พอใจหากท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
13. เพื่อนของท่านติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
14. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน					

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามด้านสื่อโฆษณา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
15. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ท่านต้องการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
16. จากโฆษณา ท่านรู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่ดื่มได้ตามปกติ					
17. สื่อโฆษณาที่แปลกใหม่ ทำให้ท่านอยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
18. ท่านรู้จักเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ ๆ และอยากลองดื่มจากสื่อโฆษณา					
19. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่แสดงให้เห็นถึงความสุขเมื่อดื่ม จึงดื่มตามเพราะเชื่อว่าดื่มแล้วมีความสุข					

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามด้านการเข้าถึงแหล่งขาย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
20. บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ซื้อได้สะดวก					
21. บริเวณที่ท่านอาศัย มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตลอด 24 ชั่วโมง					
22. บริเวณที่ท่านอาศัย มีสถานบันเทิงเป็นจำนวนมาก					

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามด้านค่านิยมของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
23. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยสร้างศรัทธาเพิ่มขึ้น					
24. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเข้าสังคม					
25. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะไม่ส่งผลต่อสุขภาพแก่ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง					
26. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการแสดงความเป็นลูกผู้ชายหรือเกิดความเสมอภาคทางเพศ					
27. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผลิตจากต่างประเทศทำให้ดูเป็นคนมีระดับ					

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามด้านภาวะความเครียด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความเห็นที่ท่านมีความเห็นตรงมากที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
28. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีความสุข ผ่อนคลายความเครียด					
29. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เหนื่อย จากการทำงาน					
30. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะช่วยให้เจริญ อาหาร					
31. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดความ ประหม่า/เงินายได้					
32. ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพราะกำลังเผชิญ ปัญหา					